

THOMÆ
CAMPIANI
POEMATATA.

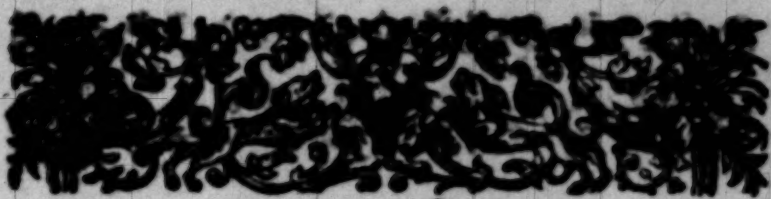
*Ad Thamefin.
Fragmentum Vmbra.
Liber Elegiarum.
Liber Epigrammatum.*



LONDINI,
Ex officina Typographica
Richardi Field.

1595.

REPORT
ON THE
ATMOSPHERE



Ad Lectorem.



*I mihi lasciva est, discinctaq;
pagina Lector,
Talis Chauceri docta Fabu-
lia fuit.*

*Illum simpliciter nullaq; amba-
ga loquentem.*

*Iam tria laudantum secula, nulla vetant.
Quis iunoni lusus? quis mascula verba negabit?
Si tantum deceant mollia scripta senem.*

A ij





Errata.

Ad Thamefin . pagina penultima, linea 4. *spaciofa*,
lege *spaciofo*. Vmbra fragmento, pagina 3 linea vlti-
ma: *Cyceiz q;*, lege *Cyrceiz q;*. Pag. 6. lin. 5. *depende-*
re, lege *deprendere*. Pag. 9. lin. 19. *et quamuis*, lege
Cui quamuis, pag. vltima lin. antepenultima, Sic *deas*,
leg. *Sic deus*. Elegia decimaquarta, versu primo, non
vna meos, leg. *non vna meos*. Epigrammate primo
Felidiso, leg. *Feldisio*. Epigrammatum pagina quar-
ta, lin. 4. *petulcz*, leg. *petulci*. Pag. 10. lin. 5. *Nouus lege*
nouas. Pag. 11. *imparabiliq;*, lin. vltima, leg. *impariliq;*.
Pag. 14. lin. 10. *agent*, leg. *agens*, pag. 19. lin. 1. *alga*, lege
algu. Pag. 34. lin. 7. *marcidos*, leg. *murcidos*. Pag. 31. lin.
penultima, *assentior* leg. *assentiar*. Pag. 36. lin. 8. *reui-*
tans leg. *reuisens*. Pag. 39. lin. 5. *summi generis* leg. *sum-*
mo genere.

Exemplaria sunt alia alijs corruptiora, quæ tamen
inter se collata facile corrigi possunt.





AD DIANAM.

* Serenissi-
ma regina
laudēs sub
Dianæ no-
mine cele-
brantur.



*li nemorum, & vati Thame-
sine adsistite nympha,
Dum struit herbosum vestras
altare Diana
Propter aquas, iaculantis a-
pros, vulpesq; Diane.*

*Post hiemes aliquot solita inter sidera sydius
Natio candore deam splendescere lati
Suspicietis, iniqua arcantem frigora vuln,
Qua formosa poli glacialis parte relucens
Servatos lustravit agros, populumq; suarum
Virtutum memorem, nec dedignabitur altè
Despectare suos proiecta cacumina colles.
Illa aquilam (cernetis enim) rigidumq; leonem
Frustra obnitentes roseis trahet armamentis,
Atq; leni filo spumantia colla refringet.*

*Ocius ò nympha quin fertis ad illius aram
Gramineos flores, mentam, violasq; latentes,
Et folijs quæ caltha suis se prodit agente
Sole diem, frustra nymphis se illusa requirens*

AD DIANAM.

Cum gelidâ fugeres retragens sibi brachia nocte.
Præcipue asportate rosas, præta ampla rosarum,
Diva suos flores agnosces debita sacra.

Congerite has frondes, stipulaq; arente fouete
Candente prius, animiq; accendite flammam;
Has olim ad Thamesin sparsas in litore voces
Certum est in cineres dare, quid cõspergitis undas
O nymphe? quid iniqua pios manas enecat ignes?

* Nequa
pars Elifa-
bethæ
laudis in-
teriret.

Parce dea extincta superant mea sacra famul-
Quasq; adolere fuit satius, * fecere sororū (lam,
Amina reliquias, & mi monumenta pudoris.
Sed tibi sen cælum est animus, sen visere terras,
Ad Thamesin tua sceptræ cana, sua sceptræ canē-
Adcurrēt nomina, & laurus simul omnia fiet. (ti

* Clarissi-
mus Essex-
iæ comes
sub Daph-
nidis per-
sona adu-
bratur.

Ad* Daphnin.

Ecquis atæ superum? nec enim terrestris in illo
Effulsit splendor, certè aut Latons Apollo
Per virides saltus teneros sectatur amores,
Aut Daphnis formosus adest, quē sordida terra,
Quem nemus abductū, quē si fas Cynthia fleuit.
Ils nequicquam Fauni, Charitesq; quot annis
Ornarunt festosq; dies, suavesq; Hymeneos
Montibus & silvis immania lustra ferarum
Erui, innuptæ veneratus sacra Diane.
Ab nimium intrepidus toruo occurrere leoni

Gestit

AD DAPHNIN.

Gestit, & ingentes ad pugnam incendere tauros.
 Quàm modo qua Tagus auriferis inëbit arenis,
 Per vaga dorsa freti iuuenum longo agmine cin-
 Vastatoris apri fugientia terga cecidit? (Etus,
 Non Atlante sate! fœlicia sydera munus
 Hoc pietatis habent) magis infœlicis Hyanti
 Confusa ex abutu steterunt, trepidaq; volarunt
 Per silvas, resonantibus undiq; Hyantida silvis;
 Quã te Daphni super duplicantes vota Britanni,
 Quam te Daphni super pendentibus anxia fatis
 Dina, notos metuens, longũq; quod aestuat equor.
 Sed postquam sospes tandem patria arua reuisas,
 Terra nemusq; viret, veteresq; ex ordine cultus
 Solenni instituunt siluestria numina pompa,
 Nec tibi tantũ ausu decus inuidisse Menalcas.





AD THAMESIN.

ARGVMENTVM.

Totum hoc poemā gratulationem in se habet ad Thameſin de Hyſpanorum fuga, in qua adumbrantur cauſæ quibus adducti Hyſpani expeditionem in Angliam fecerint. Ex autem ſunt, auaritia, crudelitas, ſuperbia, atque inuidia. Deinde facta Apoſtrophè ad Reginam paſtoraliter deſinit.

* Anſabe.
thz.



*Impha potens Thameſis ſoli
ceſſura* Diane,
Ceruleum caput effer aquis,
charcheſia latè
Qua modò conſtiterant ſignis
horrenda cruentis,*

*Eccet nos trepidè liquère fugacia portus.
Non tulit Hiſpanos crudelia ſigna ſequentes
Neptunus pater, & multum indignantia ſpumis
Equora, non deus at heræa qui fulminat arce,
Nubila qui ſoluit, ventorumq; affidet alis.
Ille ſuos cultus, ſua templa, ſuoſq; Britannos
Proteget, vlttricemq; ſuam victricibus armis.*

Nec

AD THAMESIN.

*Nec Romana feret purgatis Orgia famis
Resfluere, aut vetitas fieri libamen ad aras.*

*O pietas odiosa deo, sceleratâq; sacra,
Quæ magis inficiunt (damnosa piacula) fontes.*

Est locus Hesperius, Diti sacer, abditus undis, * Americæ
poëtica des-
criptio.

*Quem pius occuluit Nereus, hominumq; misertus
Oceanus, quemq; ipse deis metuendus Apollo
Luminis inditio quod detegit omnia, sensit
Ignotis sub aquis melius potuisse latere.*

*At pater umbrarû cui nox parit horrida natos
Terribiles, nigro vultus signante corymbo,
Ille per obscuras petit antra immania silvas*

*Aurea, silvarum Stygia sub tegmine nymphæ
Atræ tenebrosis spectant in fontibus ora.*

*Eumenides regem comitantur, & ortus Echidna
Cerberus, & quæ monstra tulit furialis origo,
Quos caput horrendû quatiens sic alloquitur Dis.*

*Paci inimica cohors, nunc iras sumite pleno
Pectore, nunc totas penitus diffundite vires,
Exululate sacros, & quos horrere susurros
Ipse velim, collecta simul conflante venena,
Tabæ Prometheæ rigens quas Caucasus herbas,
Tantaleonè ferunt limpha, Phlegetonè, Acheronè,
Letificas armate manus, Anioq; Tyburq;
Sentiat infusum virus, Durusq; Tagusq;
Diraq; Avernales exuscitet unda furores,*

AD THAMESIN.

Irarumq; minas, anidq; incendia belli:

*Dixit, & effugiunt quassantes ore colubros
Anguicoma, Ditem dolor excitat, euolat antro,
Et vagus excurrit sinuosi margine ponti
Ætra velut nubes ventis agitata, senemq;
Oceanum vocat, & rauco clamore remugit.
Constiterant fluctus, egere silentia venti,
Cyaneis os tollit aquis venerabile numen
Æquoreum, madidasq; comas à fronte remouit,
Ismarias superare nines albedine visas.*

*Quamuis nulla senis subijt reuerentia Ditem,
Sic tamen affatur, mollitq; astutia vultum.
O qui luctantes, ciuiliq; arma gerentes
Imperio fluctus componis, & equora latè
Fusa, & sidentes ruptis de montibus amnes?
Cur inuisa iacet? cur hæc vacat insula cultu?
Pondere terra gemit, fæto maturuit alno
Resplendens aurum, ferus hoc mortalia sydus
Pectora, tu solus prohibes quod amabilis auri
Suadet amor facinus, non hæc Romanus ad oras,
Non venit Hispanus castris assuetus & armis,
Nec quisquã Italia, tua monstra natâtia terrèt.
Esto precor facilis, quosq; ingens gloria Martis
Extulit Hesperios, animis rebusq; potentes
Excipe, conde sinu, nostroq; in luctore siste. (nis
Quæ cõtra Oceanus: Tibi Dis patet orcus & om-
Vis terrena, nocenq; egris mortalibus aurum,*

Verùm

AD THAMESIN.

Verùm siquid habent, & habet tua munera put-
 Sūt Angli, sunt Troiana de gēte Britāni, (chri,
 Qui pacem, numenq, colunt, & templa fatigant,
 Sin longa spectes serie numerosa trophæa,
 Has etiam spectes immensa molis arenas.
 Ingenuit, traxnq, imo suspiria corde
 Tartareus, spumaq, oris barba albicat atra,
 Aggressumq, tuas decus, ô regina, Britannūm
 Virtutes narrare, fremens occæpit acutis
 Obturbare senem stridoribus, & ferus ira
 Concussit piceos scabra rubigine dentes,
 Ardebant oculi, vultu pax exulat omnis,
 Excidit obsequium & meditata precamina, diras
 Enomit atq, minas quales irata Medea,
 Et tibi, ait, quoniam lenis est mea visa potestas,
 Rumpam fundamēta maris qua tegmine nostras
 Obscitant ades, post imas quare sub umbras
 In fluctus requiem, sedemq, cadentibus undis.
 Horrunt Oceanus (vitium formido senile est)
 Sed quid non ansit demens furor, & mala præceps
 In sua, vix motum longa mulcēdine Ditem
 Lenit, & malus impetratis rebus abunt.
 Carbasæ tenduntur subito venientibus Euris,
 Et ruit aquorcos male gratum pondus in armos,
 Cogitat Oceanus rapido nunc mergere ponto,
 Nunc graubus scopulis, in acutaq, figere saxa

AD THAMESIN.

*Cauta iram cohibet mens, at vindicta dolentem
Oblectat, sensitq; animo te Drace futurum
Exitio Hispanis, clarumq; insignibus ausis
Frobucorum, pariterq; nouis successibus oras
Ampla reportatē ad patrias spolia auripotentē
Candisium, audaces animos fortuna secundat.*

*Excipit Hesperios Dis quē tegit aurea palla,
Corporis & tenebra vestis fulgore cornescant,
Vix hunc credideris cecas habitare cauernas,
Squallentemq; situ Stygijs sordere sub umbris.
O quā splendet Venus aurea? suavis in auro est
Gratia, multus honos, absq; auro gratia nulla est.*

*Propter Auarities stat inhospita, lumine lata
Sollicito, mirum, hoc latatur in hospite, nullum
Quae colit hospitium; Libica est procul inuia Syrtis
Per vada, stant tacita lōga inueterudine siluae,
Sēper & obdormit tranquilla in montibus Eccho,
Dissimilisq; sui, non est qui suscitet illam.
Mœnibus obsepta est sublimibus aerea turris,
Mulcider hanc vario torquens errore viarum
Æternum statuit non expugnabile tectum.
Hæc domus, hic misera insomnis noctesq; diesq;
Thesaurum obseruat ceca tellure sepultum.
Et quia causa deest, fingit sibi monstra timenda,
Formidatq; animo quas non præsenserat umbras.
Turribus aerijs tuta est si credere posset,*

Tuta

* Auaritiz
domus.

AD THAMESIN.

Tuta loco, extractisq; ingens super aquor arenis.
Alta per exigua clauduntur mœnia porta,
Hâc sola ingreditur, nunquâ egreditur nisi Plutus
Euocet, eximium hunc spretis habet omnibus unû.

Proxima purpurea succedit cuspide Cades
Suspiciosè oculos obliquans, atq; cruentum
Vix animo halato cor in illa gurgitat atra,
Atra est u, rabieq; insana fellis adusti.

Vltima subsequitur manifesta superbia curru,
Fastiditq; solum, sellam haud dignatur eburnam
Qua vehitur, quam traxit aus Iunonia pompâ
Pennarum expandens, gemmasq; elata recludens.
Agmina conueniunt, dextras utrinq; dederunt,
Dis aut. Hesprij satis est dextraq; moreq;
Mensa dieq; vocant, perijt pars optima lucis:
Applaudunt regi umbrarum portuq; recedunt.

Ecce fatigatos lano curruamine cœli
Lentus agens Hyperion equos, currûq; reclinans
Viderat Hesperios, & quis nouus incola terras
Venit in ignotas miratur, eoq; morantes
Cursores animat, Tetridosq; hortatûr ad undas.
Intereâ ingentem vino cratera propinant,
Indulgentq; epulis Dis cum regaliter vfi
Hospitibus, donec gelidis stipata tenebris
Induxit somnos nox, atq; papauera sparsit.
Postera deforme roseo velamine texit

AD THAMESIN.

*Vmbrae aurora, & simulatis fronte capillis.
Concurrunt stygia ferientes tympana nymphae,
Et recinunt miserum clamoso gutturo carmen.
Ducentesq; choros dominum, regemq; requirant.
Turba petit silvas sonno expectata madentes
Rore leni suavesq; expirans gramen odores.
Valle sub obscura liquidis argenteis undis*

* Fons Inui-
diz facti.

** Fons erat, Invidia sacer, hunc Narcisse petisses
Tutus in aduersam quia nulla repercutitur lux
Seu lucis radius speciem, sed quicquid in orbe
Est usquam limphis manifestò cernitur illis.
Fons mûdi speculum est, sed qui speculatur in illo
Morbû oculis haurit macidû, & lethale venenû.
Hûc diuertentes cum Dite Hispana inuentus
Immisere oculos anide putealibus undis,
Et sub aqua mirantur aquas, vrbesq; domosq;
Agnouere suos portus, nemora, aruaq; & aurei
Lucida signa Tagi: Longe omnibus eminet una
Cuncta mari tellus, celeberrima rupibus albis,
Hâc spectât, & agros, vrbes, vada, flumina, fôtes
Laudant inuiti, hac una, regione morantur,
Quæq; vident cupiunt, atq; innidere videndo.
Paulatim increnis pulmonibus ardor anhelis,
Lividus ora color, macies cariota medullas
Occupat, illi acres pugnant superare dolores,
Iamq; odio locus est, nec iam discedere possunt:*

Sic

AD THAMESIN.

*Sic miseri cum flamma ades circumflua vastat,
Excussi somnis media sub nocte paentes
Corpora proriperent, obstitit at obnixus ignis,
Cernentesq; aduersa oculos, & cassa mouentes
Effugia exiit feralis tæda lacertos.*

*Postquam irresitas acies, & vulneris æstu
Senserat arderi & frangi iuuenilia corda
Dis, arrisit aquis, latiusq; silentia rupit,
Spectata satis, p̄ iuuenes, niuiumq; recedant
Cœlestes lymphe, mens est & numen in illis.
Ecce ferunt violas, detexaq; lilia nymphe,
Ecce struant inserta rosas, fontemq; coronant.
Nondum extrema granis diuerberat ora loquētis
Imber, & obducto recidentia nubila cælo.
Tristis hiems, & nox nullo suadente resurgit
Vespere, terrarumq; orbem intempesta recondit.
Per iuga dissiliunt fluctus, voluuntur & imas
In valles, peretesq; trahunt de montibus ornos.
Intremuere omnes, Dis autem interruptus umbras
Increpat, & facilem concussit arundine terram,
Terra tremuit, nigra q; aditum patefecit ad arces.*

*At disrupta iam ruituris subnolat Anster
Nube, pruinosisq; cadentes sustinet alis.
Tenarium nemus umbriferum, tacitæq; cauernas
Noctis, & æternum quibus obdormire sepulchris
Adsuenit Morphei pater, hæc præternolat æstu*

AD THAMESIN.

*Fulmineo, donec portas propè sensit opacas
 Stantē Hecatē, medijs quā circūcingitur umbris,
 Desilit hic terramq; vagis amplectitur vlnis.
 Let a viro occurrit Plutonia, dumq; stupefecit
 Haud expectatos comites, fugit umbrifer Auster,
 Et numerosa horret niveis concussa capillis
 Styria, luctificiq; fluunt cum grandine numbi.*

*Delicias facit hospitibus, stygiosq; lepores
 Dis, & in obscuros Trivia comitante recessus
 Monstrat iter, stant mense epulis vinoq; repleta,
 Aureo & effulgent operosa cubilia lecto.*

*Accubuerē, canente suam accumbentibus Orpheo
 Euriducē, quāq; olim inter Rhodopeia saxa
 Fudit ad umbras quercus, tennesq; miricas.*

*Quin etiam immites Thressas fleuisset, & Hebro
 Dmersum caput & cytheram, si non dea mater,
 Flens dea Calliope nati compresserat ora.*

*Conticuit, subitoq; oritur miserabile murmur,
 Quale sepulturis cum nenia flebilis inter
 Affines canitur resono plangore gementes.*

*Lugentq; Hesperij nequaquam in vat is honorem,
 Pestiferi sed enim torquentur imagine fontis,
 Visorumq; memor fuit agris dira cupido
 Pectoribus, totasq; edes singultibus implent:
 Nec sua turpari mæsto conuiuia luctu
 Sustinet ulterius Cereris gener, atq; ita fatur:*

Itē

AD THAMESIN.

Ite leues umbra, celsas ad sydera pinus
 Extruite, & fluidas lato super aequore turres.
 Vosq; nisi hospitij pigeat fortassis Iberi
 Exhilerate animos, neu quem simulachra dolorẽ
 Vana ferant, nam quæ niueis fonte insula saxis
 Emicuit spectans Helece gelidumq; Booten
 Insula, dices opum, sedes veneranda Britannis,
 Ingentes diffusa suis horrere carinas
 Discet, & Hispano tandẽ succũbere ferro. (gera,
 Cineta sub hac aderat torto caput angue Me-
 Horrida tela, ignes, & abenea monstra ministras.
 Ergo incenduntur furis, Stygiaq; ad arenas
 Armati incedunt, nigros ubi cernere manes
 Lictoribus tot erat, quot apes præsepia circum,
 Aut æstate solent turmatim irrepere sulcis
 Formica, cursansq; igitto horrenda flagello
 Undiq; Tysiphone cessantes verberat umbras.
 Iam sed in immensum ceu turres seu iuga Pindi
 Increnere rates, quas est mirata inuentus
 Hesperia, & Stygio faciunt vota impia regi.
 Incubuerunt omnes, & olenti lictore classem
 Diducunt mare per gelidum, Cynosuris euntes
 Respicit, aspectu sed dedignante Calistho,
 Iamq; fremens, ut erat vultu ille tabulis versa
 Vnguibus immites nimbos concussit, & auras
 Nubibus infestat, pugnaq; Aquilonibus Austros

AD THAMESIN.

Adversum instituit, veteresq, resuscitat iras.

At tu nympharū Thamesis pulcherrima luno-

Alta tuis, procul ut vidisti hostilia signa, (phis

Tu dea flumineam spacioſa gurgite frontem

Celatam, equoreas turbasti fluctibus undas.

Donec Ibera cohors ventorum pulsa furore,

Et virtute virūm, per Hybernica saxa refugit.

Illic dira fames Scythicas illapsa per auras,

Et Lybico vesana sitis de pulvere nata,

Tum Phlegetontea pestes, rabidiq, furores,

Ingratusq, sibi dolor, & sua funera Erinis

Exornans, iugra Hispanos sub tartara mittunt.

Sic o sic pereant adversis undiq, fatis,

Ira Calisthonia trepidisq, impendeat vrſa,

Sine bibant Tyberim, vel aquas torrentis Iberi,

Sine Aurora novo, sero vel sole recedens

Hesperus illustres gentes, umbrasq, repellat.

Sic pereat, quicumq, tuas fleturus in oras

Vela inimica dabit, Brutiq, nepotibus, & dijs

O vetus hospitium, sanctumq, Britannia nomen.

Tuq, vireſce diu dea ceu Daphneia lauru,

Tu dea, tu ſœlix Anglorum numen Elifa.

Non aconitum in te virus, non ensis acumen,

Nec magicū vani carmen habet, nec flāma calorē.

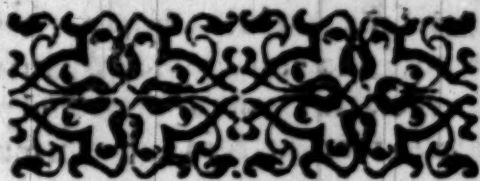
Scilicet integrum diuina potentia pectus

Firmat & humano dedit inuolabile ferro.

Ergo

AD THAMESIN.

*Ergo diu vigeas, procul hinc fuge pigra senectus,
Ismarioq; cuba glaciali frigida saxo,
Vel steriles inter quas alluit Ister arenas,
I fuge & celestes animas tentare nefandum est.
Fallor? an excessit tardo per mane volatu?
Ecce autem rigidam trahit inter nubila pallam,
Et tremis, & cani recidens horrore capilla.
At te diua rosis ambit formosa iuuenta,
Atq; Heliconiacus aspergit floribus undas,
O diua, omiseris spes Elisabetha Britannis
Vna senectutem superes, pulsusq; superstes
Hostibus, innumeros gemmas virtutibus annos.*





FRAGMENTVM

VMBRÆ.

ARGVMENTVM.

Iôle Berecynthiæ filia magicis carminibus sopita ab Apolline vitiatur, & ex eo grauida fit, puerumq; nigrum parit nomine Melampum. Hunc, postquam adoleuerat Morpheus amare cœpit, dormientemq; varijs imaginibus cum diu frustra tentasset, Proserpinam adit cuius sub ditione formosarum omnium manes habentur. Ibi Troianas, Græcas, Romanas, aliarumq; gentium formas cum satis spectasset, tandem ad Britannicarum exemplum figuram sibi longè pulcherrimam effingit eaq; indutus Melampum denuò aggreditur, qui falsa pulchritudinis specie deceptus in miserimū amorē dilabitur, siquidē patris interuentu mox expetefactus vmbre ipsius quā per somniū viderat desiderio tabescit, & in vmbra mutatus est.



*Dea fœmineos nigro quæ lumine
manes
Occludis, cælo ostentans, iterumq;
reducens
Vmbiferum per iter, quāquam
crudelis amanti,*

Sis

FRAGMENTVM VMBRAE.

Sis mihi tu facilis, quanquam non aequa resumis
 Formosarum animas festina morte peremptas.
 Abreptos solus resonante reducere plectro
 Threicinus potuit, luciꝫ ostendere amores,
 Non potuit tamen, ad tristes diuoluitur umbras
 Quicquid formosum est, & nū inamabile natum.
 O sacra Persephone liceat tua regna canenti
 Lucis fugasq; umbras aperire abscondita terris
 Iura, tenebrarumq; arcana adoperta silentium.
 Respice qui viridi radiantia tempora lauro
 Comprimis, insidias & furtivos Hymeneos,
 Et nympham canimus, sed qua tibi prodita somno
 Nupsit, facta parens etiam sibi credita virgo.
 Est in visceribus terra nulli obuia vallis
 Concaua, picta rosis, variaq; ab imagine florum,
 Fontibus irrorata, & fluminibus lapidosis:
 Mille specus subter latitant, totidemq; virenti
 Stant texta myrto casula, quibus anxia turba
 Nympharum flores pingunt, mureq; colorant.
 Nec minus intentu est operi Berecyni hiamater,
 Instituens natos frutices quo sideris ortu
 Aërio credant capita inconstantia cælo.
 Admonet immatura hiemis, gelideq; pruina,
 Imbriferūq; Austrorū, horrēdisonūq; Aquilonū;
 Grādine concussam Rhodopen, Taurumq; nivalē,
 Concretosq; gelu prohibet transcendere montes,

FRAGMENTVM VMBRAE.

*Tantum qui placido suspiras ore Fauoni
 Arboreos tibi commendat dea sedula factus.
 Fragarosas, violaſq; inbet latitare sub umbris,
 Forma roſis annuos maiores indidit, auſis
 Tollere purpureos vultus, & deſpicere infra
 Pallentes odio violas, teſtaſq; pudore.
 Dina roſas leniter caſtigat, & admonet auſ
 Labilis, aſpiceres folijs prodire ruborem,
 Et ſuſpendentes ora annutiantia flores.*

*Accelerant nymphae properata ex ordine matri
 Penſa oſtendentes, quarum pulcherrima Iole
 Aſportat gremio texturas millecolores.
 Hanc olim ambierat furtim ſpecioſus Apollo
 Muneribus tentans, & qua ſuaſiſſe loquela
 Poſſet, ſepe adhibet placidam vim, ſepe & amantem
 Blanditias cupidus, ſed non cupiente puella.
 Brachia circumdat collo, ſimul illa repellit,
 Inſtat hic, illa fugit, duplicant faſtida flammæ;
 Ardet non minus ac rutilo Semeleia proles
 Cum curru exciderat, totumq; incenderat orbem.
 Spes ſed ut illuſas videt deus, & nihil horum
 Virginis auerſam potuiſſe inflectere mentem,
 Diræ ſubinde vouet peruerſens faſq; neſaſq;
 Illicitumq; parat ſpreto medicamen amori.
 Læticæ humectantes, gelidumq; papaver,
 Cyceiaq; ſimul ſtringit terreſtria mala*

Mandra-

FRAGMENTVM VMBRAE.

Mandragora, condens sudatos pixide rores.

*Nox erat, incedit nullo cū murmure Phœbus,
Nulla conspiciendus adit spelea puella,
Illa toro leniter roseo suffulta iacebat,
Sola struens flores varia quos finxerat arte.
Candida lucebat fax, hanc primum insicit atra
Nube, deinde linis medicati aspergine succi
Palmillosq; lenes, & picti strata cubilis,
Terq; soporiferas demulcet pollice cordas
Plectripotens, pectusq; Hecateio carmine somnos.
Virgineos oculos vapor implicat, excipit artus
Alta quies, & membra toro collapsa recumbunt.
Vidit & obstupuit deus, inter spemq; metumq;
Accedit, refugiq; iterum, suspirat ab imo
Pectore, nec pietas, nec sydereæ ora puella
Plura sinunt, sed amor, sed uexfranas libido
Quid castum in terris, intentatumq; relinquit?
Oscula non referenda ferit, tangitq; premitq;
Illa (quod in somnis solet) ambigua cadit ore
Murmura plorantis similis, nec digna ferenti,
Sæpe manu urgentem quamvis sopita repellit,
Nequidquam, raptor crebris amplexibus hæret,
Vmq; per insidias fert, indulgetq; furori.
Nec saturat spectando sitim, tangendo, fruendo.
Ingratum est quicquid sceleris latet, illaq; turpe
Quod patitur vitium quia non sensisse videtur,*

FRAGMENTVM VMBRAE.

*Mæstus abi (renocante die) spoliūq; pudoris
Tāquā innititur habet, seper sibi quod petat ultra
Inuenit ingeniosus amor, crescitq; faciendo.*

*Tandem discussa noua nuptia sopore resurgit,
Illam sed neq; turba vocat, neq; clari Hymenei;
Illius ante fores inuentum non inclita pompa
Conspicitur, placide charis commissa puellis.
Omnia muta tacent, pariter tacuisset Iole,
Verū nescio quæ morborum insignia terrent,
Nec valet à stomacho, nec nō tremulū omnia fri-
Mēbra quatit, cubito incūbēs sic anxia secū: (quis
Nunquid & hoc morbi est? nā quæ mutatio sanas
Attentat vires, nec enim satis illa placebant,
Postrema quæ nocte timens insomnia vidi.
Quos ego præterij fluctus? quæ prælia sensi
In somnis? quantis dāy transfixa sub hastis
Occubui? vereor diros ne iratus Apollo
In me condiderit parientia spicula morbos.
Sed nec Apollineas pestes, nec respicit iras
Hic in corde pudor meus, hoc solamen Iole
Semper habes, moriare licet, moriere pudica.
Assurgit, cingitq; operi se, candida fecit
Lilia, quæ gustare cupit, quia candida fecit:
Quicq; oculi cernunt animus desiderat, egrum
Pectus ferre moras nescit, votisue carere.
Singula quæ grauida possunt ignara ferebat.*

Torporis

FRAGMENTVM YMBRAE.

Torpores, læssata graves, fastidia, bilem,
 Luminaq; in morbum veniunt, putat illa fuisse
 Obtutu nimio causas ita ne sit inanes.
 Sed simul atq; impleri viderum, sensuq; moveri
 Vinum aliquod potuiq; manu pendere motus,
 Exanimata metum memorum petuania tecta
 Tristis, ut expleret miseros plangendo dolores.
 Crudeles, ait, & genus implacabile diui,
 Quas tãdem arumnas animiq; & corporis hausi
 Immerita? assurgunt etiam noua mœstra, sumere
 Caput vter nobis, iam virgo puerpera sum,
 Nec dubitas natura suas peruertere leges
 Quo magis excrucior, possimq; horrenda videri,
 Deniq; pudicitia, sceleris sed nomina parias.
 Quo fugiatis? qua nunc umbra? qua nubila fronte?
 Vel tumultu hinc defuncti animi rotur a cupressu?
 Quã bene cū tenebris mihi conuenit, harreo Solē,
 Iam culpa possum, sed non caruisse timore:
 Frangitur ingenuus pudor, & succumbit in ipsa
 Suspicionemati, scelerisq; ab imagine currit,
 Ceu visis fugiunt procul a pallensibus umbris.
 In fœlix partus, nisi quid monstrosius illa est,
 Absq; tuo genitore venis, nomenq; paternum,
 Si quis quaras habes nullum, patrē asserere primū,
 Post tibi succedam gravis atq; miserrima mater.
 Talia iactantem ventis laua arbitra risit

FRAGMENTVM VMBRAE.

Inuida populea latitans sub cortice Nais,
 Letaq; per sentes reptis, cunuesq; myricas,
 Sed simul explicuit se productione superba,
 Precipitiq; gradu loca nota perambulat, omnes
 Suscipiens nymphas, referensq; audita, nec illa
 Per se magna satis, reddit maiora loquendo,
 Et partes miserantis agit, vultusq; stupentes
 Effingit, monstrumq; horret, crimenq; veretur,
 Inde per alternos rumores fama vagatur,
 Flebiliorq; dea tandem florentia recta
 Peruenit, illa nouo temere conterrita monstra
 Exilijs natamq; animo indignata requirit.
 Sed procul ut matrem aproperantem vidit Iole
 Concidit exanimis, gemitus timor exprimit altos,
 Exortosq; utero creat, ingeminasq; dolores.
 Continuo filia effulsit velut aurea, & omnis
 Per nemus auditur suauis & mirabile murmur,
 Diua pedem percussa somni nouitate repressit,
 Interea sine ploratu parit, ipsaq; tellus
 Effudit molles puero incunabula flores.
 Accurrit nata Berecynthia, prima nepotem,
 Suscipit, ille niger totus, ni candida solis
 Haeserat effigies sub pectore patris imago.
 Sed non ambiguo iam personat omnia cantu
 Phœbus, & ardentes incendit lumine filias,
 Dum sua furti canens miser am solatur Iolon,
 Obsupuit

FRAGMENTVM VMBRAE.

Obstupuit dea, nunc lucos, nunc humida nata
 Lumina suspiciens, vultusq; pudore solutos.
 Proditor, exclamat, non hac, si Iuppiter aquns,
 Probra mihi vel secta diu, vel multa relinquam.
 Quo fugis? infestum caput inter nubila Phœbe
 Nequicquā inuoluisti, scelus & tua facta patebūt,
 Nec mihi surripies fuga te, sequar ocior Euris,
 Maternusq; dolor vires dabit, iraq; instat.
 Nec mora, per nubes summi ad fastigia caeli
 Contendit, nymphe tristi exanimeq; sorori
 Circumfusa acres tentant lenire dolores,
 Et placidis ductis tristes subducere curas.
 Illa immota sedet, tacitoq; incensa furore
 Ardet, & ingenti curarum fluctuat aestu.
 Fœlices quibus est concessum, ait, ut emerata
 Virginitate frui, mea iam de floruit ætas
 Immature, heu maternos sensisse dolores,
 Gaudia non potui, sed me nec gaudia tangunt,
 Nec duri, si non infamia iuncta, dolores.
 Nax & somne meo pars insidiata pudori, (stis
 Hos mihi pro meritis parauit? hac pulchra dedi-
 Pignora, formosiq; patris referentia vultus?
 Neupè ego Phœbe tuos amplexus dura refugia,
 Et simplex, tali quam posses prole beare.
 At qui utinam caruisse tuo speciose liceret
 Munere, quantumuis indocta & stulta putarer,

FRAGMENTVM VMBRAE.

Non tamen infamis surpiq; cupidine lasa
 Cogerer. ad nigros animam dimittere manes.
 Sic effata aliquid vultu letale minanti
 Desicit, excipiunt nympha, mambusq; leuat ante.
 Celsa ferunt in lecta deae stratisq; reponunt.

Cuncta Ioui interea narrauerat ordine Phoebus.
 Factaq; lasciuis prae texuit impia verbis, (bus,
 Addiderat cycnumq;, & terga natantia tauri,
 Furtiuumq; aurum, & duplicatae praemia noctis.
 Iuppiter officij tantum memor irrisa risit
 Vota deae, iustumq; odium in ludibria versit.
 Illa sed ingenti luctu confusa recedit,
 Conqueriturq; fidem diuinum, sanguisq; ululatus.
 Inde fessa diu languentes suscitatur iras,
 At nulla in terris tanti vis nata doloris
 Quam non longa dies per amica obliuia soluat.

Iamq; puer tacite praeterlabentibus annis
 Paulatim induerat iuueniles corpore vultus,
 Et quamuis nullo variaretur membra colore,
 Multus inest tamen ore lepos, timidoq; per artus
 Splendescit mira nouitate uilecta venustas.
 Si niger esset Amor, vel si modo candidus ille,
 Iurares in utroq; deum, non dulcior illo
 Ipsa Venus, Chariteq;, & florida turba sororum.
 Huic olim nymphae nomen fecere Melampo,
 Lucemq; comis gemmas, lateriq; pharetram
 Aptarunt,

FRAGMENTVM VMBRAE.

Aptarunt, qualem cuperet gestare Cupido,
 Ille leuem tenera sectatur arundine pradam,
 Aurora ut primo rarefcit lumine cœlum,
 Mox feruente estu viridantes occupat umbras,
 Aut ab eantis aqua traducit murmura somnũ.
 Tẽpus erat placidis quocũcta animalia terris
 Soluerat alta quies, solida cum Morphens arte
 (Somnia vera illi nulla mandante deorum)
 Florigeram penetrat vallem, sopitaq; ludit
 Pectora nympharum, portentaq; inania fugit,
 Horribilesq; metus, mox letis tristitia mutat,
 Inducitq; lenes choreas, conuiuia, lusus,
 Secretosq; toros, simulataq; gaudia amoris.
 Sape alias Satyro infirmi per donia turpes
 Tradit in amplexus, alias tibi pulcher Adoni,
 Aut Hyacynthe tibi per dulcia vincula nectit,
 Sic deas effigies varias imitatus, opaca
 Dum loca percurris, Veneres & mutua libans
 Oscula, prospexit recubantem sorte Melampus,
 Et quid ait,



ELEGIARVM

LIBER.

ELEGEIA. I.



*Te procul tetrici, moneo, praeclat
ite senari,*

*Endis censuras pagina no-
stra graues.*

*Ite senas nisi forte aliquis cor-
pente medulla*

Curramibus flammis credis inesse mecia.

Aptior ad teneros lusus florentior aetas,

Vel iuuenis, vel me docta puella legat.

Ex vatem celebrent Bruti de nomine primani

Qui molles elegos & sua furtim canat.

** Probro nec semper fax sit tua Phoebe remota,*

Fervet ab innato flamma calore magis.

*Nobis * egelidas Neptunus mollis auras*

Qui fouet amplexu litora lata suo

*Et nos Phoebus amat, quātūq; hieme abdicat, * ar-*

Tantò plus facili conspiciat ore pater. (dens

Quid

Argumentum Septem-
trionales
quātū à sole
abfunt tantū
abesse ab
humanitate
ut litteris.
Aër in-
ferum iuxta
Philosophos
perpetuo a-
stu maris ca-
lescit.
Aestate.

ELEGIARVM LIBER.

Quid sacras memorem nymphis habitatibus un-
 Sine tuas Tharnesis, sine Sabrina tuas? (das,
 Mille etiam Charites filius, totidemq; Napæ,
 Tot Veneres, tot eunt Indigenæq; deæ.
 Ut taceam musas, toto quas orbe silentes
 Chaucerus mira fecerat arte loqui.
 Ille Palæmonios variè depixit amores,
 Infidamq; viro Chressida Dardanio.
 Prodigiosa illo dictante canebat arator,
 Ludicra, decertans cum molitore faber.
 Sic peregrinantum ritus perstringit amicos.
 Rinalamq; dei deuonè vsq; papam.
 Quis deus ô vates magnis crepte tenebris
 Admonuit capiti lumina tanta tuo?
 Fabula nec vulgi, nec te Romana sefellit
 Pompa, nec Ausonii picta theatra lupi.
 Imperio titubante vobis sibi finxit honores
 Qua mundi dominos callida Roma tenet.
 Iuris sola sui gentes prociùs Anglia ridet
 Tendentes Latio libera colla iuga.
 Sacra libertate dea regnante potimur,
 Que dare iam nobis otia sola potest.
 Omnia nunc pacem, montesq; urbesq; fatentur,
 Cum Venere & nudo qui pede saltat Amor.
 Pacis amans deus est, quamvis fera bella Cupido
 Corde gerens nostro semper ad arma vocat.

ELEGIARVM LIBER.

*Almo puer teneris adsit tua gratia musis,
Paces sine dea, seu tua bella canam.*

ELEGEIA 2.

Ad amicam quæ promissum fefellerat.

Illa dici nox iam sit contermina nulli
Qua votum Veneri sprenit amica torum.
Sic promissa fides reditum sic ausa pacisci
Improba, de q, meo vix reuocanda finis.
Credideram, per suasit amor, suasere tenenti
Quæ mihi discedens oscula longa dedit.
Ergo vigil, acis usq, torde parte cubani,
Esset ut infida fides fraga q, locus.
Adueci porrò plumas, & tinea struxi
Mollius ut teneram poneret illa lacus.
Nulla venit, quæ non visa est mihi saepe veniri.
Quæ cupidos oculos falleret umbra fuit.
Audro quoties dicebam murmure lacus
Iam venit, extenda brachia, nulla venit.
Me strepitus latebrosa attencum bestia lussit
Spemq, audio ventis mota fenestra dedit.
Sic desiderio tandem languere me nulla
Capit, in assuetis ignibus hausta fuit.
Iamq, erat ut cuperem gelida de rupe Promethen
Expectare inas pectore ruptus aues.
At quanto lenior iam tum mihi pœna foret
Captasse

ELEGIARVM LIBER.

Captasse exanimis ludicra poma senis?
 Ecquis erit miser? inueniat quam possit amare,
 Quam cupide indiget nocte manere velit.
 Me videat quisquis sponsa perinria nescit,
 Ex lacrimis oculi limidaq; ora tument,
 Insomniq; horrent artus, dum forsitan illa
 Immemor & dulci victa sopore iacet.
 Nec metuit promissa, fidem nam perdidit, & me,
 Nec timuit quorum est numine abusa deos.
 Conuentum in siluis statuit Babilonia T'hisbe
 Cum inuene ardenti, sed prior ipsa venit,
 Cumq; viro perijt, qui si potuisset abesse,
 Haud scio nox misera tristior vtra foret.
 Non iter in siluas, nec erant tibi decipiendi
 Custodes, potius tota patere domus,
 Si velles saltum, si non perinria fuisses,
 Si tua non dederas basiu signa necis.
 Nam quid detinuit? famulus pax una; quid ergo?
 Sex septemne gradus? ianua aperta? torus?
 Et qui te misere remoratus quarat in illo?
 Haccine tam fuerat triste subire tibi?
 Quam vellem causam vel manem fingere posses,
 Inuito ut faceres ista coacta metu.
 Sed nihil occurrit, res est indigna, nefasq;
 Impia fecisti dirum in amore scelus,
 Quod nullis poterit precibus lacrimisue piari,

ELEGIARVM LIBER

Ni mihi sex noctes sacrificare velis.

ELEGEIA 3.

Aditum ad amorem sibi difficilem optat.

Ille miser faciles cui nemo invidit amores,
Felle metuq; nimis, qui sine, putus amat.
Infelix etiam cui stulta inseruit amica,
Officijs regno & nomine pulsa suis.
Nam quis te dominam post tot servilia dicet?
Ora quis ignava victa stupebit iners?
Imperet & inbeat qua se constanter amari
Expetit, utcumq; est obsequium omne nocet.
Qua (bene quod sperabat) amantes propulit arte,
Scilicet adducta Penelopea mora.
Hac magis incendit, cupidosq; ardentius vffit,
Deceptamq; sua risit ab arte deus.
Nec minus ipsa dolos persensit callida, vinci
Fraude sua voluit, dissimulare tamen.
Discite formosa non indulgere beatis,
Fletibus insuescat si quis amare velit.
Nec tristes lachryme, citae nec suspiria desint,
Audiat & domina dicta superba tremens.
Sit tamen irarum modus, haud illata laboris
Nox fessum reparet, pacificusq; torus.
Qua; minas misero iactarunt pulchra labella
Alordet, & victor pectora dura premat.

Tim

ELEGIARVM LIBER.

Tum leuiter muneis incumbens ore papillis
 Sanguineam exugat dense labroq, notam.
 Sic velut ater eques per pascua lesa triumphet,
 Fœmina iam partes sola ferentis agat.
 Sed simul orta dies peruerterit otia noctis,
 Cum veste antiquos induat illa animos.
 Iamq, assurgens speculumq, togamq, ministrat,
 Prestet aquam manibus, calceolumq, pedi.
 Post leua dominam assidat, si forte videtur,
 Sin minus, actutum proiciendus erit.
 Custos regni amor est, dominantes seruat amores
 Senitiam, & nullo iure inhibente metus.
 Odi quod nimium possim, date diu truculentam,
 Dummodo formosa est, dummodo grata mihi.
 Turbato quot apes furem sectantur ab alueo,
 Tot mihi rinales displicuisse velam.
 Melissinam pulchrum est te diduxisse puellam
 E medio iuuenum torua tuente choro.
 Multorumq, oculis pariter votisq, petitam
 Posse per amplexus appropriare tibi.
 Spartana nomen tantum famamq, secutus
 Primum inter Græcos cepit amare Paris.
 Quodq, vir ille palam, sumide petiere Pelasgi,
 Crimine veri q, pares, unus adulter erat.
 Quoue animo Troia portas intrasse putatis
 Cum rapta insignem coniuge Priamidem.

ELEGIARVM LIBER.

*Aurato curru rex & regina volentes
 Accurrunt, fratres ecce vehantur equis;
 Et populus circum iuuenesq; patresq; globantur,
 Emula spectatum multa puella venit.
 Vnam omnes Helenā spectant, gratantur videntes
 Omnes uni Helena, sed Paris ipse sibi.
 Illi vel fratres talem inuidere, sed illi
 Dulce fuit, quod res inuidiosa fuit.
 O felix cui per tantos nupsisse tumultus
 Contigit, & dignum bello habuisse torum?
 Vt tam pulchra meis cedāt quoq; premia captis,
 Optarem pugnas, & tua fata Pari.*

ELEGIA 4.

De Mellea lusus.

*P*ulchra roseta inter mea Mellea pulchrior il-
 Dum legit umbroso mollia fraga solo: (lis
 Venit Amor, qui iam pharetra positusq; sagittis
 Gestitat igniuomo ferra forata cano.
 Pulvis agit sine voce pilas ubi concipit ignem,
 Et nix in tacito puluere candor mest.
 Audax o nimium puer! o versute Cupido!
 Tu ne ferebaris cecus? at ipse vides,
 Argutoq; minax intendis acumine ferrum,
 Intueor, licet hac fronde latere velis.
 Erubuit depressus Amor, risuq; fugauit
Mollitiem,

ELEGIARVM LIBER.

*Mollitiam, & dixit tu mihi miles eris.
Si confirmandus de more poposceris aurum,
Aurea virgo tibi hec oscula quinq; dabit.
Post illa ut nostris possis succedere castris,
Aurea iam de te basia quinq; feret.
Immo etiam de me centum, vel mollia centum,
Es placidus imago si prodigavisse velas.
Dixi, aufugit Amor, picta est, reverberat alas,
Nos veriti, punctum mutua labra damus.
Gessimus aere debili ducti ore Cupidine bellum,
Es reparat nona nos in nova bella dies.*

ELEGEIA 5.

Ad Cambricum.

*C*ambrice prima fuit formosis aptior etas,
Solaq; de facie rustica pugna fuit.
Donec vis forma succreuit, viribus aurum,
Quo sine nunc vires & bona forma iacet.
Ergo sapis triplici nummos qui congeris arca,
Semper quod dones, quodq; super sit habes.
Vltro te iuvenes, vltro petiere puella,
Rinales de te duraq; bella movent.
Nec tamen amenti color est tibi latior aruo,
Labra sed incultis asperiora rubio.
Vel nulli, vel sunt atri rubigine dentes,
Iamq; anima ipsa Stygem & busta senilis olet.

D

ELEGIARVM LIBER.

For sit an ingenium quod amabile ducis amaret?

Hei mihi quod nimium est hac quoque causa la-
Sed sit magna sciam per se sibi nulla fuisse. (uis.

Qui paritor exeo cum pugione sapit. 11. 10. P
Cen lepidus coheret tamen & formosus Adoni.

Fletq; supercilijs lesa puella tuis.
Non nulla accedens quare tu furiose repellis.

Pulsisq; ut par est lachryma crebra cadit.
Non solum ingenium tibi formamq; indidit aurum.

Verum in formosae regna beata dedit.
O felix si non odiosa pedagra grauares.

Penis & effæctus membraq; ineptis senis.
Si non ingrata Venetis fuisse a puella

Supplicia afflatus pesq; manusq; daret.
Te tamen haud ulli possunt arcere dolores

Cum petit amplexus femina cara suas.
Plurima possit amor, verum si olfecerit aurum,

Mulcebit barbam Mellea nostra tuam.

ELEGIA 8.

Non differendum tempus.

Qui gerit auspicijs res, & nisi consulat extra
Nil agat, hic subitos nescit abire dies.

Suppliciosa mora est, fortuna irridet inertes,
Omnia precipiti dans redimensq; manu.

Dum Menelaus abest Helenen Priameius urget,
Vrgentiq;

ELEGIARVM LIBER.

Urgentiq; aderant numina Fors & Amor.
Erūs aequē omnes voluēre cubilia, solus
Leander Cypria sed duce victor amas.
Solus congregatur dubia sub luce puellam
Defessam sacris antè ministerijs.
Sepè opportunè cadit importuna voluntas,
Inspersa tūq; fors uota ad ineptia uenit.
Parua sed inuicta moris sponsi cunctatio Thibem,
Seq; per umbrasūm præcipit amittit er.
Vna dies aufert, quod sæcula nulla resoluunt;
Sæcula quod dederint nulla, dat una dies.
Mane rosas si non decerpis, vespere lapsas
Aspicias spūis succubuisse suis.
Dum iunat, & factus est, præsentibus vixit, totum
Incertum est quod erit, quod fuit inualidum.

ELEGIA. 7.

Ad Calpiam.

C*alpia tot patnas meruit patientia nostra?*
Culpa erit insistens primo in amore fidus?
Mene fugis quod iussa feram, quod fortis amator,
Non succumbo malis quæ dare multa potest
Troile non illud nocuit tibi, Chressis acerbas
Eripuit tandem commiserata moras.
Non illud solis in terris questæ puella est
Dum rapit infidum mobilis aura virum.

ELEGIARVM LIBER.

*Sapè alios tenuis, sed nos constantia ladit,
Supplicium virtus & benefacta timent.
Est aliquis cælo facilis spectator amantum,
Cui longa pœnas pro feritate dabis.
Ab æmuni ignoto languentia membra dolore
Et spaciem ereptam pœnè fuisse tibi.
More meo lachrymans aderam, fida s'q; munister,
Tum mihi facta malis lenior ipsa tuis.
Sedulus orabam (presentia numina) duos,
Et subita ex votis est renocata salus.
Tanti erat in nostro semel ingemuisse dolore,
Tanti erat in proprijs pax aliena malis.
Quid precibus valeam tua pectora ferrea norunt,
Et nōssene melius, sed mea fata vetant.
Multa tamen cupiam pro te discrimina adire,
Multa iube, dulcis nam labor omnis erit.
Dulcis erit, sed erit labor, heu miserere laboris,
Noster ab hac numinum parte laborat amor.
Sequitur natura feris, sed moribus apta
Corpora, & arma manu, fronte vel ore dedit.
Humana includs formoso pectore corda
Iussit, in hac specie queritur unus amor.
Quo speciosa magis, tanto tu maior esses,
Me miserum, tanto senior ira tua est.
Ingentesq; animos assumis conscia forme,
Virtutes nouit fœmina quæq; suas.*

ELEGIARVM LIBER.

*Si lubet accedat reliquis virtutibus una,
Es facilis palmam me tribuente feras.
Dotibus ingenij superas & corporis omnes,
Hoc uno vinci nomine turpe puta.*

ELEGIA 8.

Ad infidam.

C*um mihi blāditijs & credula verba dedisti,
Despectisq; alijs primus & vnus ex am.
Mene statim sub corda tuos posuisse calarus
Vana putas, an sic fœmina nota mihi?
Errabas fateor, veros non sensimus ignes,
Nec mihi mutandus tam cito crescit amor.
Nos elepha longos nutrimus pectore fœtus
Qui bene robusti secula multa vident.
Dum tua diuersis variè mens raptâ procëllis
Nescit in assueto luctore stare diu.
Qui mihi te pactam vidit per fœdera sacra,
Cum redijt, vidit fœdera nulla dies.
Ottole successor meus haud missa tenore
Per me regna potes, non disturna ranno,
Si promissa semel constaret semper amanti,
Non cuperet tua nunc esse, sed esse mea.
Pacta prius nostris penitus amplexibus hâsis,
Illius interior nota medulla mihi est.
Noti sed ante alijs, mecum quos expulit omnes,*

ELEGIARVM LIBER.

Teq; eadem qua nos Ottole diuina manent.
 Nec tibi proficiet quod sis formosus, habenda
 Fœmina non semper spectas in ara viri.
 Carbones aliqua, vel si quid exuvius illis
 Delituit spretis saepe vorare solent.
 Vidi ego qua cinerem digitis immitteret ori,
 Iamq; in amaricie quàm mihi suavis est,
 Multa suis mulier sentit contraria votis,
 Prædere qua nemo præ leni esse potest.
 Ottolenius eris, si tæ sincerus amator,
 Ni malina ex fallax, Ottole nullus eris.
 Sed quid eam metuo, cuius lenis ante recubuit
 Sudare pectus, firmo pectore possit amor?

ELEGIA 9.

Ad Edouardum Mychelbornum de obitu sororis.

Ergone perpetuos dabit umbra sororis fletus?
 Quæq; fugam molles ossa forma deest?
 Sic Edouarde, sita ferali horrenda Thaleia
 Antiquaq; fidas, deliciafq; abiget?
 Carmina, quæquàm tægant funebria manes
 Impetrabilior saxa ad acuta canas.
 Parce piam demorare animam, si cara forasti
 Exinela superest, ne si iniqua tibi daretur.
 Aspice distortis Elegia lassa capillis
 Procubuit lacrimis arida facta suis.

Ecco

ELEGIARVM LIBER.

Ecce premis, frustra q̃, oculos exolvit inanes,
 Prodigia quod sparsim fudit, regna fuit.
 Sic proiecta graves Isti glaciatis ad undas
 Dicitur emeritum deposuisse caput.
 Sic exhausta sacri datu lugubre querendo
 Exilium, & tardos ad meliora deos.
 Iam satis est Edonarde, tui miserece, daq̃,
 Fesse dom estomium sollicitati diu.
 Assueti redeant annis solatia lusus,
 Exeat atrata vestra Tbulosa cogam.
 Nec te, desineat fortha percussio imago,
 Ad manes obijt non redit una soror.
 Neve recorderi q̃ue verba nonissima dicis,
 Presidio illa vinctu proficiente iuvant.
 Verba dolorum acunt, solvant obliuia curas,
 Inmemores animas cura dolorq̃, fugit.
 Sed tua si pietas manes is parere recusat,
 Egrag, meus constans in feritate sua est.
 Nulla fit in extraratio, non ora, precat̃,
 Inscia maroris, mastrisq̃, sua.
 Non Hyades & autum celebrent fulgentia caelo
 Sydera, fraternus quas reparavit amor.
 Quantum fama tuas lacrimas, obijt q̃, sororis,
 O bene doles o funere digna soror.
 Et tibi si placet hoc indulge Edonarde dolori,
 Singultuq̃, grauem pectore pasce animum.

ELEGIARVM LIBER.

*Tristitia leuatur ipsa dies, gaudebit & ultro
Ascitis tandem mens vegetare iocis.*

ELEGEIA 10.

Ad amicam de sua fide sollicitam.

Tene ego defererem? mater uelis anxia natū?
Vnanimē aut fratrē proderet chora soror?
Delerem est animo tam suaves inuicemur horas?
Tot noctesq, tuo manere, soror, dis.
Desine iam teneros fletu corrumpere ocellos,
Ante calor flammis excidet, unda mari,
Et prius à domina discedent sydera luna,
Quam manus ista tuo possit abire finis.
Illa manas nobis aqualia foderet sanxit
Quam tu nunc lachrymis suspiciosa lauas.
Semper habes aliquid querulo sub corde timoris,
Femineo multi sunt in amore metus.
Iamq, mihi Thesei memoras supientia vela,
Conclusam rapidis sepe Ariadnen aquis.
Et quaecunq, solent miseris in amore nocere,
Hec tua, sed nondum pectora lasa dolent.
Quid feci? mea tu, cum non sint, crimina ploras,
Hocne fides? more, hoc meruere mei?
Quod superest has trado manus, innecte catenas,
Implexoq, meis artibus adde tuos.
Sic ego nec faciam, nec in patiere, sed una,
Tecum

ELEGIARVM LIBER.

Tecum & res fuerit, si nequit esse fides.

ELEGEIA II

Ad Cupidinem.

Parce puer Veneris, parce intemerate Cupido,
 Iam nimis intentas vertis in ora faces.
 Ah pudet abiectus cecidi, miserere iacentis,
 Quem modo lasisti nunc tueri timor.
 Rusticus ille prior suis, ingratusq; puella,
 Hic tamen ingenuè signa fatentis habet.
 Vix diu prima diem referabant lumina solis,
 Intraui thalamum pulchra Sybilla tuum.
 Horrida rura virum sed non metuenda tenebant,
 Tutum rurali fecit in urbe locum.
 Ipsa etiam speciosa toro sed sola recumbens
 Aduentum primò visa probare meum.
 Dissimulans sic fata, quid hoc? absente marito
 Ad nupte iuuenem stare cubile decet?
 Ast ega purpureum diffundens ore ruborem
 Responde blandus quæ mihi iussit amor.
 Longa dehinc varijs teritur sermonibus hora,
 Dùm votis obstat sola ministra meis.
 Optabam tacitus quamuis formosa fuisset
 Membra feris misera diripienda dari.
 Discedant famule quoties locus aptus amori,
 Nec domina sistant vel renocante gradus.

ELEGIARVM LIBER.

Adnor sunt vera si qua crudelis amanti est,
 Inuidiamq; sibi, dirag; bella parit.
 Iam ne vacat monstrare alijs precepta pudoris
 Cum reus indocte rusticitaris agar?
 Forte ministra moras sed quas abiura parat de,
 Mensit & illa diu, ut posset ubesse illi.
 Sed nec est prorsus iusta illam causa morari est,
 Quae discedenti tum mihi nulla foret.
 Verbis affari, nados spectare lacertas,
 Cetera ne liceant, licet quodq; pendus habent.
 Diu velut erat & cupis non esse molestas
 In me odis incendi credidit are mea.
 Tu tamen hanc veniam vult concedere Cupido,
 Perq; tuum intro flammam tela facis.
 Nulla tenes posthac condita verba repellent,
 Castidia exhibi facinora mille meis,
 Candida seu nigra est, mollis seu dura pudica
 Sine leuis, iuuenis sine adeo ille senex,
 Qualiscumq; datur modo sit formosa rogare
 Non metuando, & longa sollicitare prece.
 Quae nolit, poterit satis illa negare petenti,
 Quae velit, illa tamen saepe petita velut.
 Nolu, sine velut, semper reperenda puella est,
 Hoc ferri gratè munus utriq; solet.
 Si peruersa, tamen formam placuisse ianabit,
 Si cupida, optato conuenit apta viro.

Annuit,

ELEGIARVM LIBER

Annuit, & vultu probat hac ridente Cupido,
Iamq; non a incedo matris amator ope,
Indica tamen hic vobis mala curba puella,
Cum peto vos, vultus nē perire vnguis meos.

ELEGIA. 12.

Melleæ nuptias execratur.

Ergo necam ducet? adducet ab urbe puellam
Cui rapido sardent ora perustæ canis.
Mellea iam nē potest nostra valedicere amoris,
Cum furcis prociat et degat & arboribus.
Amic fides sensuq; simul perire, sequatur
Post tot formosissimisque Ethiopibus.
Pauperis uxor sum potius quam regis amica
Sic ais, ab stude relligiosæ sapit.
Verum, habeam quid vobis perfida cristini opte
Quam talis dignam concubuisse viro.
Moxq; tui similes parias, vultusq; paternos,
Maternamq; fidem progenies reserat.
Vitam igitur nobis pingui detare uarities
Eripies, misera per fugamq; animas.
Tā m tristes tadas poterit nox vlla videre?
Endimeoneis raptæ nē lina genis?
Igneus horrentes inducat turbo procellas,
Et rapiat flores aura prophana sacros.
Tartareiq; canes diros ululens Hymenæos,

ELEGIARVM LIBER.

*Predicat lites scissaq; flamma facium.
 Strataq; cum lecti genialis sponsa recludit
 Per totum videat serpere monstra torum.
 Vos paruiq; Lares nocturni & ridiculi dij
 Terrea Pigeo gens Obera genti;
 Raso qui capitis cilymenti q; capillo
 Luditis indignos turba iocosa viros;
 Raptaq; per somnū vehitis qui corpora, & alio
 Fossis, aut vado ponitis illa lacu.
 Cōfluite hūc, vestro nimirum res digna chachinno
 Hic agite o lepidi protinus ite Lares, (est,
 Pulchramq; infirmi positam cum coninge spōsam
 Eripite haud vllō conspiciente dolos,
 Amplexumq; meos cum se sperarit amores
 Inuoluant pupam brachia stramineam,
 Aut tritum teneat carioso pene Priapum,
 Praclare ut miserum videat omnis ager.
 Fabula nec toto crebrescat notior orbe,
 Huic cedant claudi probra venusta dei,
 Ipseq; nescierim quamuis dolor intus, & ira
 Estuat, in risu soluar, an in lachryma.*

ELEGIA 13.

Caspia potius lætatur.

Quod cupiā lacus? quos illoquar? an nūc deorū
 Formosorum aliquē noster adibit amor.

Tullius

ELEGIA RVM LIBER.

*Tutius an manes tacitaſq; exuſcet umbras,
 Sors erit inuidia facta beata nimis.
 Tum neq; Shora ſuos audebit prodere luſus,
 Errore implexos nec Roſmunda Lures.
 Nocte immortalẽ me Caſpia reddidit una,
 Tanta extirpabit gaudia nulla dies.
 Quas ego, quàm cupide vidi tetigiq; papillæ?
 Quàm formoſa inter brachia molle laſui?
 Qualia inherenti ſpirauit baſia labro?
 Qualia, ſed caſtis non referenda viris?
 Delitias tantas miratus & ipſe Cupido eſt,
 Quaſq; deſit nobis optat habere vices.
 Iniectis igitur miſer aſſeruare lacertis
 Cogor, pectoribuſq; inſinuare mæis.
 Sed miſerum iuuat eſſe diu, ſed ſapius illo
 Riſualem cupiam poſſe timere loco.
 Quam mihi per longos venit exorata labores,
 Non niſi per magnos eſt retinenda metus.
 Nox eſt, ſi moriar, ſatis hæc mihi ſola beato;
 Si viuo, non ſunt millia mille ſatis.*

ELEGIA 14.

Ad amicos cum ægotaret.

*Æger eram, non vna meos lenire dolores,
 Nec condita modis mille operoſa Ceres,
 Non dulces potuere ioci, conſuetumue lepores,*

ELEGIARVM LIBER.

Ex angore animi meus bebet at a fuit.
 Deciderat manibus lyra, nec suspiria crebris
 Exitibus numeros sustinere suos.
 Horrebam procul obscure confinia noctis,
 Nec lassos artus mollia fulcra iuvant.
 Illetos querimus tarde proserpere soles,
 Noxq; die grauior fit mihi, nocte dies.
 Excitant placidos insomnia dira sopores,
 Somnia non ullam post habitura fidem.
 In me saepe ruunt armatis agmina turmis,
 Sulphureisq; boant aenea monstra canis.
 Hispidus hinc serpens inter desertum relicto
 Fit mihi vel frendens obuius ore leo.
 Et quæ nulla etas tulit portenta videmus,
 Excurrit vario flexilis orbe timor.
 Iam iam lapsuras caput impendere ruinas
 Suspitor, aut tremulo sub pede fidat humus.
 Iam mare, iam ventos meo, saxa aspera terret,
 Antennas video fractasq; transstratis.
 Amisos etiam comites in litora flemus,
 Et cadit ex oculis lacrima vera meis.
 Te modo spectabam tumidas Hæcclisse per undas
 Agre versantem brachia fessa salo.
 Iamq; tuos Stanforde, tuos Thurbarne volutos
 Examine artus per vada summa lego.
 Collectos manibus mœrens amplector, & omnis
 Flebilibus

ELEGIARVM LIBER.

*Flebilibus resonat quastibus ora meis.
Si mihi displiceant somni mirabile non est.
Quos miserè affluctos tam ferus horror habet.
Nec minus illepide nocturnis terris a visis.
Mens vigilans toto somniat illa die.
Sed vos o chari multis iam valeatis amici
Differox externis dāmi miser ipse locis.
Invidiosa via est qua nos disiungit amantes,
Nec socijs socio iam licet esse mihi.
Verūm vos video absentes & somnio, somnis
Anxia turba meis non onerosa tamen.
Vestra vel in somnis lacrumans funera, flentes
Vos quoq; moriar tymbon adite meum.*

ELEGEIA 15.

A puellarum aspectu penitus abstinendum.

Q*ui sapit ignotas timeat spectare puellas,
Hinc iuuenum atq; senū maxima turba
Incantatos nouitate rapit non optima forma, (perit,
Quemq; semel prendit non citò soluit Amor.
Quod pulchrū variū est, species nō una probatur,
Nec templis eadem conspicienda Venus.
Sive lepos oculis, in vulsu seu rosa fulget,
Compositis membris si decor aptus inest,
Gratia siue pedes, leniter seu brachia motat,
Undiq; spectanti retia tendit Amor.*

ELEGIARVM LIBER.

*Distineat iuuenem non pompa, nec aurea vestis,
 Nec picti currus, marmoreae fores.
 Raro urbem solus praeclata nocte pererret,
 Nox tenebris fieri multa proterva sinit.
 Siqua die placita est noctu pulcherrima fiet,
 Adde merum, Phœdræ possis amare gener.
 Hac ego: cum contrâ est telis facibusq; minatus,
 Nihil fileam, triplex pectore vulnus Amor.*

ELEGIA 19.

Postquam Vulcanus Veneris natarat amores
 Fertur frons tenera diriguisse dea;
 Fracto dedidicit stupra occultare pudore,
 Iamq; odit fabricas conditor ipse suas.
 Ah Venus exclamat spumosa fusior unda
 Quæ non nuptiales undiq; miscet aquas?
 Nos coniunxit Hymen, nos festa corona deorum,
 Nos Charites, sua nos non violanda fides.
 Cur non alternos simul exercemus amores?
 Hostibus externis cur mea regna patent?
 Sanguineâ ex acie referens Mars horridus hastâ
 Ibit in amplexus o Cytherea tuos?
 Productione illam victor possederis arcem
 Quam mihi connubij iure remisit Hymen?
 Dispercam si non pereat male perditus ille
 Qui iacet in nostras nubila nigra faces.

Protenus

ELEGIARVM LIBER.

Protinus induitur monichorium more cucullum,
 Et cadit à fusco vertice rafa coma.
 Candorem vultu simulat, Germana q̃, claustra
 Ingreditur simplex, quam minime q̃, malus.
 Insidias inuis struit, inconcessa recludens.
 Arcana, & Etneo sacra q̃, operta cauo.
 Fulmina syderei Iouis arma micantia, & alios
 Quod superos tonitru tartara q̃, ima quatit,
 Amens committit miseris mortalibus, amens
 Sulphureo q̃, ardens igne odio q̃, dens.
 Et quid Thracis, ait, clipeusue vel hasta inuabit
 Inter fulminei concita tela Iouis.
 Ecce Neapolitas Gallis obsidione recingunt
 Arces, hac Marti suaserat arma Venus,
 Quos mollis comitatur Amor, sed ut inclita cer-
 Fulmina, & eratos igne volare globos, (nunc
 Stragibus hinc at q̃, hinc diris, fœdo q̃, cruore
 Intrepidus totos sparsit adulter agros.
 Insidias risit dea coniugis, at q̃, superbum
 Candido amatorem suscipit apta sinu.
 Infremunt Lemni pater, e q̃, voragine fumos
 Colligit Aetnaa tartara q̃, Styge.
 Hos consopitis aspergit, fata vetabant
 Tangere felices spurca venena deos.
 Aere sed laso feriunt contagia Gallos,
 At q̃, Neapolita cepit in vrbe lues,

ELEGIARVM LIBER.

*Quam vitare satis poterat nec fœmina, nec vir,
Dum redit in seriem transitione malum.
Debuerat saltem formosis parcere, at illis
Et color & vires interiøre simul,
Respexit tandem Venus, & miserat a puellas
Corticibus sacris nigra venena fugat.
Restauratq; toris vires, membrisq; colorem,
Lactecolumq; genis purpureumq; decus.
Ergo ubi nec cessasse dolos, nec viribus æquum
Vidit se Marti qui paret arma faber
Obtinet indulgens Veneri & riualis amori,
Si decuma obtingat nox sibi, letus habet.*



EPIGRAMMATVM

LIBER.

Ad Librum.

Nunc quicquid habes ineptiarum,
Damnate in tenebras diu libelle
Dedas Felsidio, male apprehensum
Prelò nè quis ineptior prophanet.
Deinde ut fueris satis polue
Impressus, nec egens noni nitoris,
Mychelbornum adeas utrumq; nostrum,

Quos

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Quos et as, studiumq; par, amorq;
Mi connexuit optime merentes:
Illis vindicibus nihil timebis
Celsas per maris aestuantis undas
Rhenum visere, lubricumue Tybrim,
Aut hostile Tagi aureum fluentum.*

Ad Pacem de serenissima Regina
Elisabetha.



*Pax potentis maximum dei
munus,
Quam te lubens osculor ama-
bilis mater,
Rerumq; custos, & benigna
Sernatrix?*

*Quae te tuetur sola perstitem nobis,
Non illam amem? illam venerer omnibus dictis,
Factisq; pro illa unquam mori reformidem?
Illam quis amens prodit aut exteris optet,
Domi suis quae pacem, & exteris donat?*

In obitum fratris clariss. comitis Essexij.

*P*illas volare quisq; iussit impius,
Forata primus igne ferra suscitans,
Ei manus cruenta, cor ferum fuit.
Fenestra quanta mobili hinc dea patet,
Ferire possit ut malos, bonos simul?

E y

EPIGRAMMATVM LIBER.

Quid alta fortitudo mentis efferat,
 Torque corporis valent? rursus globi,
 Præitq; cecitas, & atra nubila,
 Somq; terror æthera & solum quatit:
 Maligna fata Deuoreux & unice,
 Et alme frater melius ducis, sacro
 Tibi igne perdidere saucium caput,
 Equo labasq; funebri, heu accerbum onus
 Tuis, reuēctus arduum ad iugum redit;
 Rotaq; subgemente curribus iaces
 Molestæ pompa fratri, & omnibus bonis:
 Peribit ergo Rona, pulsa corruet,
 Canentq; Nemesein fero iube sono,
 Et vita stabis inter umbra cœleses.

In Hornsum.

Hornsi risi hodie satis superq;
 Notorum quia quenq; ut attigisti
 Currentem licet & negotiosum,
 Sistebas, retinens, rōga prehendens,
 Tum demum rogitas equumq; grandem
 Empturus sit, & optimam, & valentem,
 Nec cessas odiosus abnuentem
 Vnumquenq; trecenties rogare,
 Quin me iam decies eras de eodem
 Aggressus, memini, fuit molestum.

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Si quis intereat tuum caballum,
 Posset ridiculè satis tabella
 Pro repingere, squallidum, vietum,
 Morbosos male humi pedes leuantem,
 Pictor vendideris priùs tabellam,
 Quam tu vendideris tuum caballum.
 Verùm sollicitabat una me res
 Plurimum, modò videram assidentem
 Te iuxta nitidissimam puellam,
 Sermoniꝫ auidè locum aucupantem;
 Hei mihi ut metui ne identidem illam,
 Grandem equum si emeret tuum rogares?*

Ad Melleam.

O Nimis semper mea vere amata
 Mellea? ò nostri pia cura cordis?
 Quanta de te perpetuò subit mi
Causa timoris?
 Eminùs quanquàm iaculetur altus
 Aureos inter radios Apollo,
 Torqueor ne doctus amans in illis
Forte lateret.
 Et procul cœlo pluuia cadentes
 In sinus pulchros agitante vento
 Horreo, insannum placidus tonantem
Ne uehat imber.
 E 19

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Somnians, & res vigilans ad omnes
Excitor noctuq, paucens dieq,
Sepe si vestra potuit quis esse*

Quero sub umbra.

De interitu Philippi
Sydnei.

PAsseres Cypria alites petalca,
Quid suaves violas, per & ninentes,
Et rubras petitis rosas Philippum,
Vsq, quaq, Philip Philip sonantes?
Mars illum insidijs modo interemit
Rinalem metuens, renunciate
Flebiles Veneri exitus Philippi,
Victus inuoluit caput tenebris.

In Mcileam.

MElleam si abeam promittit basia septem,
Basia dat septem, nec minus inde moror.
Euge licet vastras fugit hac fraus una puellas,
Basia maiores ingerere vsq, moras.

In Cukellum.

CUlle Veneri te quis iratus faber
Tam triste dsra contudit ferrum manu?
Discissa

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Discissa domine labra funesto madent
Per te cruore, sanguine exundant Lares;
Heu heu puella personat totam domum
Amens, dolori tantus accessit timor,
Nec usquam potest quiescere, nec loqui,
Nec basiare iam quod est miserrimum:
At tu scelestæ fractus, ut decuit prius,
Supplicia Veneri, sera sed nimium dabis.*

Ad Mellicam.

M*ellea te inuitam virgo cum vera fuisses
Raptam ais, & cur vox non fuit inditio?
Respondit lepidè mala se clamare cupisse,
Sed miseram audiri se ut nimium metuit?*

Ad Caspiam.

P*hœnicem assimilas Caspia Persicam,
Qua nusquam socijs ardet amoribus,
Flamma sed moriens nascitur è sua;
Exors tu pariter solaq, amantium
Congressus fugis & contiguas faces,
Verùm insana diem nè reparabilis
Expectes volueris, fataq, vinida,
Formæ flamma etenim nulla tua parem
Quibit reddere, non si Venus aurea
Aut pulchrum in cinerem se Charites dabunt.*

E. iij

EPIGRAMMATVM LIBER.

In Robertum Th.

Cogito saepe Roberte, sed infœliciter, unde
Signaris vultus tanta rubedo tuos.
Nam sumptus ne sis vinosus terret, auaro
Conditur gelida nec nisi cena fame.
Porro incenatus nonnunquam sordide dormis,
Aridulusq; siti somnia vana vides.
Esurientis at ora magis pallore notantur,
Et macilenta creat livida signa fames.
Quero igitur tants quæ sis tibi causa ruboris,
Forsit an hanc speciem pictus ab arte petis,
Sed reliqua ut pingas quare vis pingere nasum
Non video, totusq; hæreo & excrucior.

Ad Melleam.

Anxia dum natura nimis tibi Mellea formã
Finxu, fidem oblata est dare.

Ad Caluum.

ITalico vultu donas mihi Calue macharam,
Møre Britannorum protinus accipio.
Id mi succenses, nunc ergo remittere conor,
Quo more id faciã non tamen inuenio.

Ad Bibricum.

Desine, nã scelus est, neu perdere Bibrice têtes
Quod mihi suspirat Mellea basolum.

Qui

* Italorum
comitas est
laudanti
quiduis a-
mico obtru-
dere si autẽ
acceperit
tanquã sor-
didissimum
respuere.

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Qui ferro necat, aut rigido cor transigit ense,
Terrenam molem diuidit ille anima:
Dulcia sed temerè quis basia soluit amantum,
Cælestis vnitas diuidit ille animas.*

In tonsorem.

*P*romissis sicubi videt capillis
Blanditur mihi tonsor Ottuellus,
Cum vix carticomo dabit salutem:
An tonsoribus instar & puellis
Chari sunt & amabiles comati
His propter speciem, ibus ob lucri spem?

In Largum.

*S*cripserit historiã benè Largus, nã scit apud se
Quis per sex annos ederit aut biberit.

Ad Laurentium Mychelbornum.

*Q*uis vnquam tibi Somne supplicabit
Tamp̃sardo, atq; hebeti deo, clientem
Qui sex continuas iacere noctes
Molli me vigilem toro sinebat?
Conficiq; vaga cor inquietum
Fessa & lumina cogitatione?
Sed postquam salibus cubilibusq;
Laurenti excipior tuis, solutos

EPIGRAMMATVM LIBER.

Cepit grata statim quies ocellos:
Quod quidem ob meritum puella si qua
Laurenti vigiles queretur horas,
Pulchra dum speculo intuetur ora,
Mutam ad te, lepidum deum soporis.

Ad Iustinianum.

Tanquā violas, laurū, & thyma dicis olere
Consovine animam Iustiniano tue;
Es veluti mimio buccasq; & labra notari,
Ipso quin mimio picta labella rubent,
Atq; genas, floresq; remansos spiritus halas:
Ex vero omnia habet, sed nihil ex proprio.

In Cottum.

Non ego ne dicas vereor si quid tibi dico,
Sed ne non dicas Cotte, sed adijcias.

Ad Caspiam.

Asperas tristis minuetur iras,
Spemue promittat facies serenam,
Semper borresco, quoniam satis se

Caspia noni.

Cum furis pulso retrahis capillos,
Enocas morsu rigido cruorem,

Quicquid

EPIGRAMMATVN LIBER.

*Quicquid occurrit nimis ben perire
Dextera torquet.*

*Fulmen hoc te terribilem, cruentam
Sed manus reddit furibundâ, & hinc te
Sine ridentem metuo, benignè*

Sine loquentem.

*Forte sopitum haud aliter leonem,
Conspicit filius tremulus viator,
Et pedem flectens cauet excitari*

Ne fera possit.

Ad Franciscum Manbæum.

D*Um vagus ignotas veheris Manbæe poras
Noctes atq; dies vela notosq; queror.
Quam vellem misero qui te mihi surpauit illi,
Si liceat, vento diripuisse caput.
Effossi q; oculis ingulum incidisse prophano,
Ne cui tale dehinc spiret ab ore malum.*

Ad Gu. Percium.

G*Vel me gente Perciorum ab inclita;
Senilis ecce proijcit niues hiems,
Tegit q; summa montium cacumina,
Et aestuosus urget hinc notus, gelu
Coactus inde Thracius, rapit diem,
Palustris umbra, poxq; nubibus madet:*

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Tibi perennis ergo splendeat focus,
 Trucemq; plectra pulsa mulceant Iouem;
 Refusus intumescat Eubius sciphis,
 Nonnumq; ver amicus inferat locus;
 Nouus minister ingerat fates, ruit
 Glocestriensium in te amica vis, simul
 Furorem ut hauriant leuem, facetijs
 Simulq; molle ludent per otium.*

De Th. Grimstono & Ió.
 Goringo.

(mis)

Mirror apud Gallos quid fortis pectore & ar-
 Noster Grimstonus quidnè Goringus a-
 Nulli vnquam bello melius potuere mereri, (gat)
 Nusquam virtuti terra maligna magis.

Ad Ed. Spencerum.

Silue canis filius Spencere, vel horrida belli
 Fulmina, dispereã ni te amẽ, & intimè amẽ.

In Hyrcanum & Sabinum.

HYrcanum graniter Sabinus odit,
 Hyrcanusq; male innicem Sabinum,
 Hyrcami cilia atq; cæcitatem
 Rides; ille tuam Sabine barbam,
 Hirsutam, indomitam, & quasi cacatam.

Alterius

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Alternis odijs peritis ambo,
Inficetè itidem superbientes
Ambo, sum tetrici atq; curiosi,
Exortes comitum, tenebrici ambo,
Vos sic unanimes fere idem & ambo,
Quare tam male conuenitis ambo?*

In Pretium.

N*Vpsit anus, sed amans, dentes nō lsbamali-
Sustinet ut possit Prette nocere tibi. (quis
Nā quem tritum habuit fœlix modo despuit unū,
Iamq; tuus passer, iamq; columba tua est.
Et tenero faciet lepidissima murmura rostro,
Basia per morsus nec metuenda dabit.
Fœmineo placeant mala immatura palato,
Sed rugosa viros canaq; poma iuuent.
Prette nouo fas sit tantūm vonisse marito
Ne reparet dentes viuida nupta suos.*

In Caspiam.

S*l unquā quæ me odit sēper male Caspia ama-
O quā firma ipso cōtra in amore foret? (ret,*

Ad Iacobum Thu.

P*l nulli totidem colore, vultu,
Textura, imparabiliq; sectione*

EPIGRAMMATVN LIBER.

*Distincti, in tenebras tuas Iacobe
Mirabar quibus artibus venient:
Perspexi modo, scilicet tabernas
Omnes despolias, trahens ab illis
Ornamenta tam in cubilulillum:
Qua postquam subigis tuis rapinis
Ignotos penitus lares subire,
More istuc faciunt, nec est stupendum
Pululli siquidem tui Iacobe
Iam spectent varie se & insolenter.*

In Rusticum.

G*landem in fatidicā mut atū stultus amator
Rivali insultans à loue finxit animum,
At rivalis ait, nequid mirere puella
De quercu ubi facinus nempe pependit animum.*

In Berinum.

T*res baccas edera vorat Berinus,
Derepeniē sit inclitus poeta.*

112.

S*celestia quid me? mitte, iam certum est, vales,
Longè remotas persequar terra plagas,
Tuis, vel umbras tartari, insidijs procul.
Nec merentare oris albicans rubor,*

Nec

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Nec exeuntem lucidum hinc & hinc unbar
 Renocare poterit, improba aeternum vale.
 Ut dubia certas sensit irarum minas,
 Perculsa tremulo cecidit ad pedes metus,
 Quid misera dixit sum merita dignum necesse?
 Amans quod in te tam tetrum admisi nephas,
 Ut me relinquas perditam, ut pro me tuos?
 Ah siste, sauis imperes iris modum,
 Nec te immerentem perde, quid paras vide
 A me iam ut abeas pascis exilium tibi.
 Mane per has lachrymas ocelle mi precor,
 Resipisce tandem, amans ne amantem deseras.
 Sub hac furenti mi redar desce dolor,
 Pluraq; parantem dicere his te sequor prius:
 Peruira nullos athere horrescis deos,
 Nec vindicantis scelera Adraстеа face?
 Impura non tu maria, terras, sydera
 Adhibita falso poluuis, spreta fide?
 Ah dulce nostros facilius ignes alligans
 Per te caducum cecidit, & tamen rogas
 Cur triste pectus opprimas silentium?
 Deuota labra, miq; sacratum semur
 Eiectus aequore naufragus miles premis,
 Disrumpor, eben primulo vidi die
 His exeuntem foribus ipsum militem,
 His ipse ocellis militem, & tamen rogas*

EPIGRAMMATVM LIBER.

Cur triste pectus opprimat silentium?
 Vale scelestæ, vafra, fœdis fraga vale,
 Nec me retentes, nec per hanc guttam obsecres
 Summis natantem palpebris, corde inscio,
 Obfirmor, intueri, postremum vides,
 Nunc abeo, iam nunc ultimum dico vale,
 Iam taceo, pectus opprimit silentium.
 Continuo volucres excipit pedes furor,
 Effugio solus deuijs errans locis
 Illam perosus, me, meos, diris agent
 Quicquid moræ spem dederat in fugam dato.
 Iras manes risit æthereus puer,
 Frustraq; pectus æstuans emolliit:
 Respicio, lenis imber irrorat genas,
 Quid hoc? amores dissidens odium parit,
 Sedantq; nimb; porro fluctuum mare.
 Amo, peruror, redeo, miseram sordibus
 Et lachrymis oppletam & umbris conspicio,
 Supremus animum vix retardauit pudor
 Quin impotentia sua inditum daret.
 Tandem facietam texui somnis moram,
 Horrenda referens visa, cedes, vulnera,
 Vultus relicte luridos, & abo illitos,
 Aut insequentem summa per iuga montium.
 Hac comminisci verus edocuit amor,
 Assensit illi, & sensit artem subdola,

Sed

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Sed tacita simulat vda nectens oscula;
O suavis amoris diffidium: ita turtures
Pugnando iungunt rostra dulci murmure.*

In gloriosum.

S Hæcberlæ deos tua celsa gradatio manes
Terres ne * tellus corruat in capita,

* Terra enim inferis
pro tecto est.

Ad Caspiam.

S I quid amas inquis mea Caspia desine amare,
Flammæ ne tæleant sic prohibere potes,
Ecquando cælum frondesceat? terra movebit
Sydera? vel sanos non tremet agna lupos?
Omnia natura iam se contraria vertant,
Aspera sic tandem Caspia mitis erit.

In Lytum.

*Q*uod pulcher puer est potes videre,
Quod te blandus amat potes videre,
Quod tecum bibit & potes videre,
Sed quæ Lesbium impudenter audet
A tergo, Lyte, non potes videre.

In Merinum.

I Sta* Scavingeruli tua frons latulenta Merine
Desidia semper vendicat egregie.

* Magistratus genus apud Londinenses qui defacandæ urbis curam habent.

EPIGRAMMATVM LIBER.

Ad Caspian.

NEt tu me crudelis ames, nec basia labris
Imprime, nec collo brachia neſte meo.
Supplex orabam ſatis hæc, ſatis ipſa negabas,
Quæ nunc te patiar vix cupiente dari.
Eia age, jam vici, nam tu ſi femina verè es,
Inuito dabis hæc terq̃, quaterq̃ mihi.

Ad Amorem.

COgis ut inſipidus ſapiat damnoſe Cupido,
Mollis at inſipidos qui ſapere facis.
Qui ſapit ex damno miſerè ſapit, o ego ſemper
Deſipuiſſe velum ſis modo mollis Amor.

Ad anum.

GRatias reſero tuis libenter
Magnis pro meritis annis iocoſa,
Ægroto mihi qua diem diemq̃,
Affidens ſtrepitũ & leui chachinno
Subleuare animam obrutum ſolebas.
Nec certe ingenium moror reuſum,
Abſurdumq̃ ſatis, valebit uſq̃,
Grata apud me animi tui voluntas;
Hauiſta nam pharetra facietiarum,
Ridendam quoq̃, te dabas amico.

Ad

EPIGRAMMATVM LIBER

Ad Caspian.

Quæris cur durum hoc marmor lachrimare
Caspian natura viribus attribues. (videtur
Docta sed in causas nimium descendis inanes,
Nā lachrimat tu me quod miserū excrucias.

In Berinum.

Demonstres, rogo mi tuos amores,
Non ut surripiam tibi Berine,
Sed tanta ut scabie abstinere possim.

In Erricum.

Tenè Lycius fecem dicit? te ne Errice facem?
Indigne dicit, dii boni, & improprie.
Fax à materia siquidem meliore creatur,
At te sordidior gens tua tota fuit.

In Æmiliam.

Cum sibi multa dari cupiat multisq; placere,
Quo probior, tanto est nequior Æmilia.
Namq; operam accepto Thais pro munere reddit;
Illa nihil, sed lucrum ex probitate facit.
Ora manus, oculosq; gerat matrona pudicos,
Vnius hand partis sola pudicitia est.
Omnibus arridere, omnesq; inducere amantes,
Quāquam intacta potest, nulla pudica potest.

F ij

EPIGRAMMATVM LIBER

De Thormanio & Glaia.

Somno compositam iacere vidit
Glaiam Thermanius puer puellam,
Diducit tacita manu soluta
Vestes, illa filet, femur prehendit,
Suauiumq; leui dedit labello,
Illa conticuit velut sepulta:
Subrisit puer, vltimumq; tentat
Gaudium nec adhuc mouetur illa,
Sed lubens patitur dolos dolosa.
Quis nouus stupor? ante Glaya mollis
Anser, aut vigilans magis Sybilla,
Lethargo quasi iam graui laborans
Noctes atq; dies trahis sopores.

Ad Melleam.

Insidias metuo quoties me Mellea pulchrum
Dicis, sic facile stultus amans capitur,
Formosusq; sibi visus se credit amari,
Nequicquam, specie luditur ipse sua.

In Onellum.

Dedecori cur sit quod multiū debet Onellus?
Nā quantum debet tantum habuit fidei.

Ad Edo. Mychelbornum.

(sces,

Cvm tibi tā cordi est age perdiso arundine pi-
Fleuerit hoc quāuis Pythagorea anima.

Fleueris

EPIGRAMMATVM LIBER

*Fleneris ipse licet cum febricitaueris alga,
Aut penitus lapsa cum pede undis aquas.
Vis verum hoc studio, ne sit incandens, at te
Tempora in hoc nolum tam bona contere.
Quanto elegis melius teneros captabis amores,
Vel tua siluestrem ludet arundo deam.*

In gloriosum.

I*N caput Herme tuū sug grandia nocte ruebat,
Haud istoc essent scilicet ansa die.*

In Largum.

L*Argus band alij ut solent nouellum
Si quando famulum sibi recepit
In domum, faciem statim, torosq;
Inspicit, studia, ingenine dot es,
Sed quantum esuriens edat bibatq;*

In Cottum.

I*Lle miser Cottus quid agit nisi cassa canendo
Vt placeat nulli dum placet ipse sibi?*

Ad Caspian.

P*er nemus Elisium Dido complexa Sichanm,
Flebilis aeternas soluitur in lachrymas:
Attonitusq; nona Narcissus imagine firma,*

F iij

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Vmbra sollicitas per vada nigra suam:
Debet ab aduerso quisquis tabescit amore
Supplicium Stygia ferre receptus aqua,
Cassia si pro te morientem pœna moratur,
Esto tuis semper iungere labra labris.*

Ad Hymettum.

V*Nde tibi ingrata subeunt fastidia vita
Dulcis Hymette tua nisi nō sponte miser?
Nec pede transuerso incedis, nec poplite torto,
Non oculo lippus, non tibi naris hui:
Nullus ab iniusto crescit tibi fœnore census,
Non tua mens fraudis conscia nec sceleris:
Funera non fratris, non sunt tibi flenda sororis,
Nec catulum audui condoluisse tuam.
Per te igitur nostros referas obtestor amores
Quo demum iniusta est nomine vita tibi?
Iam scio, tu taceas, causa nimium esse recorder,
Vxorem duxti, iam morere, haud veto te.*

In Berinum.

B*erinus toties suis iocatur
Nullos reddere suaviora posse,
Ceu nymphas cecinit, trucesne pugnas,
Ceu quicquid cecinit bonum malumque,
Hoc de se toties refert facetus,*

EPIGRAMMATVM LIBER.

Ve tandem fatuus sibi ipse credas.

Ad Melborniam.

O Lim inter silvas & per loca sola Dianam
Cum nymphis perhibent abstinnisse viris,
Votinasq; sacris seclusas edibus atram
Fama quibus pepulit relligiosa notam:
Tu sed pulchra, diserta, frequens Melbornia vi-
Virgo, & annis nullis nota cupidinibus. (nio,

In Thermannum & Prucium.

R Idiculum planè quiddam facis atq; iocosum
Es surdo & stupido dū canis Hermopile.
Omnia nam surdus miratur sed nihil audit,
Contra audis stupidus cuncta, probatq; nihil.

—Ad Tho. Smitham.

S Michemones ut amē sed caute, ne mihi probro
Sit quod amem, caute nūquis amare potest?
Est velut ignis amor nihil est detectius illo,
Protinus inditio proditur ipse suo.

In Calvum.

N Vnquam perficies testeris ut omnia Calve
Namina, quin minus assentior atq; minus.
Credita qua primo res est, repetita rubescit,

EPIGRAMMATVM LIBER

*Labitur & nimium sollicitata fides.
Nem te tam multis homini purgabis amico,
Inuidiam toties discutiendo paris.*

In Milium.

Q*uam multa veluti somnia accidunt vniue
Que cum palā videtur libenter haud credūt.
Potestne fieri toruus & senex ille
Profectu una ex sorde Miluus terram.
Vt nauseet, ut eques urbe nobilis tota
Puellam & hanc, & illam, & alteram stupret?
Est nostra tanquam turpe somnium vita.
Id comprobat mors ipsa, cuius aduentu
Experges facta mens suum petit cælum,
Terrestriumq; infra superbia videt.*

Ad Edo. Mylchelbornum.

I*bi fraternis elegis ornata sub umbras,
(Munia si ad manes perueniunt superum)
Et multum veneranda leues Edouarde tenebit
Aspectuq; animas exequiisq; soror,
O scilix si non fata importuna fuissent,
Si non immature optima deficerent.
Quid nunc perpetuum fas est sperare beatist?
Quid connubia? quid florida amicitie?
Quidne etas? nondum sex luna impleret orbis
Deseruit*

EPIGRAMMATVM LIBER.

*De seruit miseram cum iuuenilis Hymen.
Cum desiderio sed enim discedere vita
Non mors, longa mora est, non obitus, abitus.*

De rerum humanarum inconstantia.

*C*onstat nulla dies, anno superimminet annus,
Quicquid mortale est hora propinqua rapit.
Sic moriemur? ad hæc ludibria nascimur? & spes
Fortunæq; hominum tam cito corruerunt?

Francisci Manbæi epicedium.

*Q*uid tu? quid ultra Phæbe languenti diem
Aperis? beatos ista lux magis decet,
Sordes & umbras semper infælix amat
Æræna, misero nulla nox atra est satis.
Heu heu sequar quocunq; vie rapiet dolor,
Et te per atra Ditis inferni loca
Manbæe lachrymis ora suffusus pot am,
Flectamq; manes planctu & immites deas,
Liminaq; dira molliam, ad usq; horridas
Acherontis undas, cuncta nam pietas potest;
Quâ quâ redibis mæror inueniet viam.
Tum rursus alma luce candebit polus,
Ultroq; flores terra purpureos dabit,
Omnia virebunt, sentiet mundus suum
Decus reuerti, sentiet tremulum mare,

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Suumq; flebit ipse Neptunus nephas.
Ah siste vanos impetus demens furor,
Sperare nostrum nemini tantum licet,
Fac ergo quavis iure quod miser potest,
Luge, supersit hic tibi semper labor.*

De homine.

E*t homo tãquã flos subito succrescit & aret,
Vis hominem floremq; una eademq; rapit.
Quid dixi ut flos est: minus est, siquidẽ examina-
Dulcis odor flori, pador inest homini. (tis*

In Barnum.

M*ortales decem tela inter Gallica casos
Marte tuo perhibes, in numero vitiũ est.
Mortales nullos si dicere Barne volebas,
Sernassent versus & numerum atq; fidem.*

In Petrum Ha.

(heres

C*um tacite numeras annos patris improbus
Sic Petre succlamas, omnia tẽpus habent.
Nummus siue deest, sen te mulctauerit uxor
Concludis vehemens, omnia tempus habent.
Sic semper, iam carnifici mox culpa futurus,
Verẽ illud dicis omnia tempus habent.*

Ad

EPIGRAMMATVM LIBER.

Ad Caspium.

Nescio quid anre dum susurras Caspia
Latius sinistrum intus abis totum mihi.

Ad Castellum & Braccium.

Mi Castellule, tuq; mi Braccie
Quem effunditis intus chachinnos;
Murum non prope dirutum videtis
Qui palam per agit domi latenter
Quod solent saturi, ecce seruus autem
Doctus hand dubie caputq; nudus
Occultans herum, ne ob ambulantes
Spectent lumimbus parum benignis:
Dextra composite tenet galeum
A tergo dominum lubens adorans,
Nasum sed grauitur premit sinistra
A tergo dominum hand lubens odorans.
O seruum lepidum, probum, pudicum,
Vultu qui superat tacente mimos,
Tarliconum & streperi decus threatri!

In Bæcum.

Sabbato opus nullum certe sine pernicioso
Bæce exerceri posse putas scelere.
Bæce voras medicæ pilulas, at non operantur,
Hæc puto te sacro sumere posse die.

EPIGRAMMATVM LIBER.

In Caluum.

(Calue,

Quæ ratio, aut quis te furor impulit improbe
Vt dubites animã femina an ullã habeat?
Cum mea conclusas fœlici pectore amantum
Vnica possideat Caspia centum animas.

Ad Erricum.

Non, si displiceat vita, Errice disrucieris,
Hac ut displiceat conditione data est.

Dese

Vsus & hoc natura mihi concessit utrinq̃,
Vt sim pacis amans, militis patiens.

Ad Nashum.

Commeno tibi Nashe Puritanum
Fordusum, & Taciti canem Vitellum
Teq̃, oro tua per cruenta verba,
Perq̃, vulnificos sales, tuosq̃
Natos non sine dentibus lepores,
Istudq̃, ingenij tui per acre
Fulmen insipidis & inficetis
Perinde ac tonitru Ionis timendum.
Per te densq̃, candidam Pyrenen,
Parnassumq̃, Heliconaq̃, Hippocrinenq̃,
Et quicunq̃, vacat locus camœnis

Nunc

EPIGRAMMATVM LIBER.

Nunc oro, rogoq; improbos ut istos
Maectes continuis decem libellis:
Nam sunt puriduli, atq; inelegantes,
Mireq; exagitant sacros poetas
Publiumq; tuum, & tuum Maronem,
Quos amas uti te decet, fonesq;
Nec fines per ineptias perire.
Ergo si sapias undiq; hos latrones
Incurfabis, & erues latentes,
Conceptoq; semel furore nunquam
Desistes, at eos palam notatos
Saxis contunderit prophana turba.

Ad Caspium.

EN miser exclusus iaceo ceu montibus altis;
Caspia nix nullo respiciente cadit:
Meq; tuus liquefecit amor violentius absens
Sol teneram iniecto quam solet igne murem.

Ad Melleam.

Dente vel ungue petat me Mellea perfero cre-
Qui impatiens er amat, tã paciẽter amet? (das

Ad Dolorem.

Si deus est aliquis dolor, aut in vallibus aëris
Cum diis infernis ut perhibent habitat.

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Illis ter centum capes mox sacrificarim,
Desinat ut nobis cor miserum excedere.*

In Byrseum.

M*Ultis ad soccrū queritur de cōinge Byrseus
Nupta quod externos suescit amare vi-
At breuiter socer, & talis mi ait illius olim (ros.
Mater erat, credo fœmina & omnis erit.
Commune & iuuenile malum est, quod serior atas
Sanabit spero sanctaq; canities.
De me nec socero verum est hoc Byrsee clamas,
Sed potuit, sed habet fabula ficta sale.*

In Bretonem.

C*Armine desuētū Breto cante ināncis Amorē,
Nempe tuis nunquam viueret in numeris.*

Ad Ge. Chapmannum.

C*ottum perfidie laud satis pudenter
Chapmanne insimulas, redarguisq;
Neutiquam meminisse quod spondidit
Æquali vel enim potentiore,
Quin eludere, si sit usus, ipsum
Audere intrepide suos parentes.
Responde mihi, vni' fidem experiri?
I iam, ad cœnam hodie vocato vel cras,*

Vel

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Vel tu postridè, perendiene,
Si lubet vel ad ultimas calendas,
Ni præsò fuerit per & tabernas
Omnes undiq̃, querit ens volarit,
Quas te nec meminisse iam, nec unquam
Vsurpasse oculis in hunc diem vsq̃,
Audaèter mihi deierare fas sit:
Postremo nisi præbêrit vocanti
Conuiuiam memorem se & impigellum,
Cœnam coxeris hanc meo periclo;
Nullumne hoc specimen fidelitatis?*

In socerum fraudulentum.

Q*ui iacet ad pôtē nudus Thurbarne rogator
Filius Hepsis erat, sed gener Endinalis.*

In Tricium.

T*res habuit, quartūq̃, potest sperare nouercā,
Et Tricius miserum se tamen esse negat.*

In Gellam.

P*ura basia fert refertq̃, Gella,
Et puram venerem, salesq̃, pueros,
Verum est, non nego, Gella Puritana est.*

Ad lo. Dauisum.

Q*uod nostros Dauisi laudas recitasq̃, libellos
Vultu quo nemo candidiore solet:*

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Ad me mitte tuos, iam pridem postulo, res est
In qua per solus gratia vera potest.*

In auarum.

O Mnia dñ nimmū seruas stulte omnia perdis,
Nec tua sunt toties quæ tua Paule vocas.

Ad Ed. Braccium.

O Nimis lepidam Braccie! Sortem
In re ludere cū solet iocosa!
Vxorē Bromij senex Morachus
Strato impegerat insuper recumbens,
Intonanq; ferociter puella.
Ætneum Bromij exilit molossus
Subuenturus heræ, vagasq; testes
Impotentis adulteri renulsit.
Mæchus illachrymat sine ciuitatu
Testes nequitia sua recusans,
Testes nequitia sua requirens.
Quas tandem ut resuat puella suadet,
Nec posse intimat imbeciliores
Sutura fieri, ac prius fuere.

In Erricum.

C Vm Stygio terrere umbras vultu Errice pos-
Dic per Plutonē quid tibi cū speculo? (fis
In

EPIGRAMMATVM LIBER.

In Hermum & Hermiam.

Adria nec fluctus, Lybicum nec litus arenas,
Hermia nec mœchos, scorta nec Hermus
Ad Thusimellam. (habet.

Si sapias increpitare meam Thusimella canebis
Nequitiam, referet multa tacenda dolor.
Seq, tuis thalamis reperisse fatebitur, olim
Quæ sibi famosus prætulit arma deus.

In puellam.

Magnū intra delubra deū qui pculit hostē
Ille sōns merito caditur ense manus.
Impune ergo feret, quæ cor mihi figit amicum,
Virgo, oculis feriens qua stetit ara dei.
Parce tamen paulumq, tuo de iure recedas
Sacrosanctum ius, arbiter assit Amor;
Ille amor æthereos qui non violavit ocellos,
Non ego, non tanti funera nostra forent.

In Prettum.

Vna tibi manus est, unus pes Prette sed unus
Pes ad potandum sufficit, una manus.
Quin lippis oculis quoq, potio multa nocebit,
Tu quasi non posses absq, oculis bibere?

EPIGRAMMATVM LIBER.

*At clementer edunt qui potant, & satur ipso
Nec quo nupsisti diceris esse die.*

In Petrum Ha.

Bella cum tibi Bassiana nupsit,
Nemo non male clamitans ferebat
Tàm pulchram stupido dari puellam,
Toruus quiq; adeo & nigellus esses.
Paulo post Petre te malam ob rapinam,
Suspensum populus frequens Tyburni
Spectans, & subitam calamitatem,
Fortunaq; tuas pie gemiscens
Redit, flebile prædicatq; amicis
Exemplum iuuenis viri, & torosi,
Decora facie, artubusq; pulchris,
Sic fauet misero nimis popellus,
Inuidetq; male imprecans beatis.
At vobiscum agitur satis benigne
Os quibus rigidum, horridiq; vultus,
Aut distorti oculi, patensue nasus,
Pulchri nam fieri statim potestis
Si de quercu aliqua, per aut fenestram
Vultis prætereuntibus parumper
Pendere horribili modo intuen-
di.
De vobis bona multa prædicabunt
Omnes, quiq; etiam solent in omnes

Cuncta

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Cuncta dicere turpiora veris
Vita qui leuibus bonis fruatur.*

Ad Coruinum.

Non agros Coruine tibi, non splendida tecta,
Nō aurum inuideo, ferripides nec equos.
Sed tibi tam tenera & formosa quod obtigit vxor
Inuidiam faceret ni prohiberet amor.

De se.

Nos quibus unanimes cura est placuisse puella,
Quā multa insipide dicimus, & facimus.
Quae simul ad sese redijt mens omnia ridet,
Afficiturq; videns ipsa pudore sui.
Sicut ego besterna, sed quid mea crimina stultus
Profero? non faciam, tuta silentia sunt.

In matronam.

Decidit famula cunnum matrona, marito
Ne mutuum rursus daret,
Quid fecit? scelere cupiens occludere portam
Insulsa patefecit magis.

In Marsum.

Mar sic gente tua quam dudū indigna tulisti,
Quis vel tibi centā misere unq̃ habuisti?

EPIGRAMMATVM LIBER.

De Mellea & Caspia.

VRor amat plures quod Mellea, Caspia nullos,
Non sine rivali est, aut amor, aut odium.

Ad Sabellum.

TVus Sabelle lippus iste, cum furit,
Cunctis minatur clam venena Colchica,
Et atra quicquid ora Cerberi vomunt.
Ab India usq; virus omne colligit
Per vda stagna, perq; marcidos lacus,
Emuq; pluris aspidem, quam tu bouem?
Hyberniam odit, namq; ibi nusquam nocens
Bestia timetur pabulum quæ toxicis
Præbere durum possit id Pretto grane est;
Quin Herculem subinde stomachari ferunt
Lerna quod olum tabidam extinxit feram;
Hunc ego Sabelle temno veneficum nimis,
Tu vero ab homine perduto actutum fuge,
Vlcisci amicum facilius quam hostem potest.

In Miluum.

IN pütrem ut sensu se Miluus abire saluam,
Sernatam testa condidit aureola.
Et super inscripsit, Milui non ossa, cinisq;
Sed Miluus, Milui hic siue salina sita est.

In

EPIGRAMMATVM LIBER.

In Calpham.

Ridiculo semper quantū mihi Calpha videtur
Amultis iactas te sine dote peti. (ullam
Nāquis q̄ nūsq̄ est petat, aut dracmā exprimere
Posse ex te speret, vel patre se, vel auo.

Ad Caspiam.

Caspia laudatur seris ac in te, tua quicquid
Atrum in candorem vertere forma potest.

Ad Io. Dolundum.

O Qui sonora cœlites altos cbeli
Mulces, & umbrę incolas atra Stygis,
Quam suauē murmur? quale fluctu promuens
Lygia madentes rore dum siccas comas,
Quam suauē murmur flaccidas aures ferit,
Dum lenis oculos leniter innadit sopor?
Vt falce rosa dissecta purpureum caput
Dimittit, vñ liq̄. folijs spargens humum,
Labuntur hei sic debiles somno tori,
Terramq̄, feriunt membra ponderibus suis.
Dolande misero surripis mentem mihi,
Excorsq̄, corda pectus impulsa premunt.
Quis tibi decorum tam potenti numine
Digitos trementes dirigit is inter deos
Magnos oportet principem obtineat locum.

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Tu solus affers rebus antiquis fidem,
Nec miror Orpheus confidens Rhodope super
Signando rupes flexit & agrestes feras.
At ô beate siste diuinas manus,
Iam iam parumper siste diuinas manus,
Liquescit anima, quam caue exigas mihi.*

In Amicum molestum.

N*on placet hostilem nimium propensus ad irâ
Quia leues grauer fert inimicitias,
Nec placet crudelans odiosè plurima quisquam
Fretus iam veteris nomine amicitie.*

In Berinum.

P*egaseo dum se miratur fonte Berinus,
Interijt miserè captus amore sui.*

Ad Cambricum.

E *Multis aliquos si non despexit amantes
Si tua non fuerit rustica nata, fremis?
Aut tam formosam tibi Cambrice non genuisses,
Aut sineres nato munere posse frui.
Casta sint facies sua quas sunt esse pudicas,
Pulchrior hinc forma est quâ decet esse probis.*

In Cottum.

S*cire cupis Cottus qd agat Lyte? cogitat Her-
Curandâ tradat mētulâ, an Hersilio. (mo
In*

EPIGRAMMATVM LIBER.

In Caluvm.

DE socijs loquitur praeclare Caluus, & illis
Quae nō sūt tribuit praedia, rus, & agros,
Ingensum, formam, genus, artes, omnia donat.
Desperem hunc ni mox Pretius amicus erit.

Ad Ed. Mychelbornum.

PRudenter facis ut mihi videtur
Et sapias mi Edonarde, qui procul te
Optimum mala ab urbe senocasti,
Vix anno ter eam aut quater reuissans.
Tum Pauli simul ac vides cacumen,
Ad tuos refugus catē recessus,
Vrbis immodica otia, & tenaces
Vitans illecebras, libidine sūq;
At nos interea hinc ineptiarum
Portenta undiq; mille defatigant,
Conuentus, ioca, vina, bella, paces,
Ludi, damna, theatra, amica, sumptus,
Hac foras; itidem domi fabrorum,
Auriguūq; tonitrua, eiulatus,
Vagitu sūq; graues agunt Auerni
Vsq; in tedia; rursus ambulantes
Occursu vario in via molestant
Curticausidici resarcinatis
Qui gestant mambus sacros libellos:

G uij

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Horum te nihil impedit deserto
Quo minus celebres lepore musas
Sub aeterna silentia, o meorum,
Omnium nimis, o nimis beate!*

In Gellam.

*I**Lia cur tenue vsq³ sonent tua nescio Gella,
Te nisi quod cantor Pyrrmanus fuisti.*

In Gulsouum.

*E**Xagitare tuos neque am Gulsone puellus,
Non myrram, non si thura, rosaq³ cacant.
Pro turpi est quis quid facilis natura negant,
Nec fas auersas nec iunat ire vias.*

Ad Caspium.

*C**aspia tã cito me eiciet culpa una receptum,
Constans ira, leuis sed muliebris amor.*

In Pretium.

*P**rette non ita dico, se ut putarim
Seruitutis egere, siue reges,
Siue sceptrigeri ambiant monarchæ:
Hoc tantum moneo, nec obsecrantem
Te seruire potesse apud sagacem
Vicinumq³ meum, tuumq³ Largum;*

Putrem

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Putrem nam ferat ut pedem manumq̃,
Ferre non poterit voracitatem.*

De Gella & Thespili.

Posuit amatorem feruens sibi Gella Priapum,
Frigida sed castum Thespilis Hippolitum:
Hinc ego Lampsacides fieri tibi Thespilis opto,
Gella autem rigido purior Hippolito.

In Berinum.

Credita quæ tibi sunt mutato nomine prodis,
Nominine mutato cuncta licere putas.
Cur tibi nil credam iam si vis, quare Berine,
Mutari nomen nolo Berine meum.

Ad Sybillam.

Cuncta erant bona quæ deus creauit
Audacter satis hoc Sybilla dicis,
Bonam ergo dominus creauit Euam,
Illam sed tamen oscitante Adamo
Ne quâ perciperet bonam creari.

Ad Hallum.

Sors hominū dubitas an iū an præstātor Halle,
Perspicuū est, me odas Caspia, psittacū amat.

EPIGRAMMATVM LIBER.

Ad Robertum Wo.

Noni dedecoris pudore ruptus
Ille Marfius ut putas Roberte
Armatoſ homines quot aggregauit?
Quot conductitios? quot & clientes?
Quot ſummi generis inclitos amicos?
Tantum conſpicio, nihil nocebit
Tam magno in numero parum vagari.
Vt putas rogo te quot aggregauit?
Ipfus ſi tibi dixero Roberte
Vis mi credere iam, profecto nullos.

In Gellam.

Ad viuū nunquam dicis te Gella futura, (eſt.
Vab quota pars cum mortua Gella tui

Ad Melleam.

Anglia quotquot habet iura mea Mellea ſc.
Muneribus Veneris cedere poſſe mihi, (ſi
Anglia quotquot habet qui ſcis mea Mellea quā-
Muneribus valeant ſortiprema Veneris? (ſi

De vxore fabri.

Lemnia tardipedem dea vix tolerauerit vnū,
Vulcanos Venuſ hic ſuſtinet vna duos.
Leno vir & faber eſt, pariter fabricatur adulter,
Ligneus

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Lignens hic pupos, anens ille globos.
Notus uterq̃ satis, satis è nimumq̃, puella,
Cui magis ut placeam iam faber esse velim.*

Ad la. Thurbarnum.

Q*Vid Thurbarne meas amationes
Inclamas, quasi sit parum perire
Ni tu hanc insuper agritudinem addas.
At certe modo promoueret istuc
Declamare aliquot dies polite,
Et laute, & sobrie ipsemet potessim,
Depingens graphice nefands amoris
Mille incommoda, vel deinde velle,
Qua tibi neq̃, dicta, picta, scripta
Occurrunt, neq̃, visa somnians
Vnquam, sed tamen usq̃, me moleste
Castigas miserum, diu perorans.
Obtundis, scio, perditum sinam me
Consulto fieri, lubet perire,
Suaves dum peream per ipse amores.*

In Cornua.

V*Xoris culpa immeriti cur fronte mariti
Cornua plantari ludicra fama refert?
An quia terribilem furor irritus atq̃, malignum
Efficit, armatis assimilemq̃, feris?*

EPIGRAMMATVM LIBER.

An quod ad hanc faciē Satyros umbrasq; nocētes
Fingimus, atq; ipsam demonā cernigerum?
Stipitis anne aliena quod insua virgula sulco
Cornutā speciem sepe referre solet?
An quod apud populum tantum fortuna nocentes
Reddit, nec verum crimina nomen habent?

Ad Hallum.

IN re si quacunq; satisfacis omnibus Halle,
Cur hoc uxori non facis Halle tua?

Ad Thusimellam.

EN vacat locus arbitris remotis
Thusimella meo tuoq; amorī,
Quam suauē rubent repenti male,
Inuitoq; etiam rubore candent?
Quam mollis manus? & benigna colla?
Tam belli poterunt pedes latere,
Formosa & genua inuidente palla?
Quid me tam male perimāx repellis?
Nempe fœmineum est parum offerari,
Sed statim furor hic recedet ultrò.
Ausugisti etiam? vale proterua
Deformis, pede sordido & fugaci,
Vultus ergone tam feros probavi?
Manus, & toties retorta colla?

Non

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Non mi esset melius carere ocellis,
Quam sic omnia perperam videre?*

Ad Annam.

(na,

D*As mi animā & Leio, nō te bene diuidis An-
Tu mihi da tūcūm corpus, & illi animā.*

In Zelotipum.

Q*ui tibi solus erat modo formidatus adulter
Iam Batte excruciat prodigiosa Venus.
Ejus innocuos thalamo furiose bacillos,
Redde fututorem denuò tutus eris.*

Ad Mellicam.

Q*uid mœres mea vita, quidue ploras?
Nec fugam paro, quod solent prophani
Charas quimale deserunt amantes,
Nec predator uti arduum per equor
Hyspanas reueham Indicasq; nugas,
Verum expers Veneris, Cupidinisq;
Silua iam repeto virentis umbras,
Et pinguem placidamq; ruris auram
Me tibi ut reparem, & simul reportem
Ter centum validas fututiones.*

Ad Thufimellam.

E*xpressos Helenæ vultus Paridisq; tabella
Fœdarunt quedam sicut ab ungue notæ,*

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Hoc Thufimella doles, sed & hoc bene cōuenit il-
lurgia enim quouis esse in amore solent? (lis;
Quid cum te urgerem solam, quot amantis in ore
Sana impinxisti vulnera facta manu?*

In Fabrum.

H*ENS puer hac centum defer sesteria Fabro;
Quid stas? qd palles? qd lachrymas asine?
Curre inquam, pueros quamuis praeceat inanes,
De nummo poterit lenior esse tibi.*

In Afram.

T*VM vetus, & grādis cū sit tibi cūnus, ut illi
Surgere Spartanus debeat Afra senex;
Cumq; tuos dentes emat antiquarius Hammon,
Profsint & tussi pharmaca nulla tua;
Nubere vis puero primo moritura Decembri,
Sic facere heredem, non potes Afra virum.*

In sc.

O*LIM fungus ego, filex verebar,
Ne non utibilis viro emereret
Penis, qui puero excutatus altum
Momentum caput extulit torosis.
Tum nec apposita manu fouere,
Nec sum tangere, nec repellere ausus,
Nimirum metuens adulta stirps hac
Ut posset pathico orbe comprehendi.*

EPIGRAMMATVM LIBER.

*Vos iam intelligitis viri & puella,
Multo sed magis improba puella,
Quam stulte, illepideq; rusticeq;
Summa latitia mea dolebam.
Nec si grandior exisset alnus
Idcirca fore mi magis verendam,
Aut plus peniuora arduam puella.*

In Norbanum.

S*E stupidum semper dicit Norbanus, & est, hoc
Cum verè dicit, quomodo dissimulat?*

Ad Aten de pomo aureo.

R*egine cum tres pomi de iure coibant
Te salebris Ate delituisse ferunt,
Et miseras risisse, quid hic dea si licuisset
Pro pomo rigidam supposuisse tibi?*

In Aprum.

C*rispo suasit Aper febricitanti,
Peſtem protinus hanc inebriatis
Tolli, sed penitus furente Baccho.
Assensum est, bibitur simul, valere
Crispus cepit, Aper febricitauit.*

In Sharpum.

Q*uasuis te petere & sectari Sharpe puellas
Credis, ridiculus nec reticere potes.*

EPIGRAMMATVN LIBER.

Haud aliter cymba vectus puer ire carinas
Ad se omnes dicit garrulus, atq; putat.

Ad Iaruiſium & Stanfordum.

CHarior Iaruiſi anima, vel illa
Eſſe ſiquidquam pote charius mi:
Tuq; Stanfor de vnanimi ſodalis
Delitum, & mens.

Ecquid accepiſtis? eratne letum?
Q̄tia exegiffe Cupidinemq;
Et ſuis iam deniq; Campianum è
Pectore amores?

Num ſat illaſſe dies videtur,
Illam feſtinaſter & beatè,
Quæ breui tantæ penitus fugauit
Luce tenebras?

I, fuge hinc abiecte Amor exilatum,
Tam ferum haud par eſt hominum imperare
Mollibus curis, ad eas redi unde es
Rupibus ortus.

Ad Librum.

Deſine, iam ſatis eſt nimium laſcive libelle,
Et vix Romano qui pede tutus eas.
At vos ô Latie peregrina parcite muſa,
Et fiat veſtri pars leuis illa chori.

F I N I S.

